

Utopia

SEPTEMBER 2007

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR 10 • UKE 35 • ÅRGANG 32

AHIR ATHARI TIL TROMSØ
Mannensmannen for de afghanske asylsøkerne
oplytter på Internasjonalt Seminar.
Utopia side 6

SINGELFESTIVAL
I "Det e bygda mi"
går vi på en smell.
Magasinet side 16-17.

ENDELIG!
EFTER ÅRELANG DRAGKAMP
HAR TROMSØ FÅTT SITT KUNSTAKADEMI.
ESPEN JUSTDAL, OSTEHØVELEN HANS OG UTROPIA
VAR NOKRE AV DELTAKARANE PÅ OPNINGSFESTEN.
MAGASINET SIDE 22-23.

STORE MYSTERIER
Hva er nordlys og hvor er nerdene?
Dette og mye mer i Magasinet.

AKTIVISTEN
Møt Marte Nilsen, leder for Attac
Norge, mellom fjærsteinene på Gåsvær.
Magasinet side 14-15

THE FLYING DUTCHMEN
How does it feel to be Dutch in Tromsø?
Utopia finds out.
Magasinet page 20.

EKSTREM FORVANDLING
Rektor Aarbakke:
Fra fusjonskeptiker til -tilhenger.
Fusjon side 10-12.

Utopia

ANSVARLIG REDAKTØR
TALE SEVERINA HALSØR
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR
JØRN NORMANN PEDERSEN
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR
INGE STEINE
inge@utopia.no

FOTOSJEF
MARIUS HANSEN
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF
ALEXANDER PRESTMO
alexander@utopia.no

IT-ANSVARLIG
PÅL ANDREAS TOMTER
it@utopia.no

REDAKSJONEN
ANDREAS WILLERSRUD
ASKILD GJERSTAD
BENEDIKTE AAS
FRANCELINE RAMALHO
FRIDE ØRN
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
IDA LØKEN KILLIE
IDA WALENIUS
INGVILD BUHAUG
JENS HARALD KIELLAND
JOEP AARTS
KJELL-STURE JOHANSEN
KRISTIN TORGENSEN
MAGNUS A. HOLTE
MARIT OPSAHL
MARIE S. JOHANSSON
MATS AAS
MONICA WESTVOLD
RUNE ALEXANDERSEN
SIGRID M. HOHLE
SILJE GIMSØY
SIRI GASKI
TORA ALEXANDERSEN
YANNICK VAILLE

UTROPIA
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
Telefon: 77645900
Telefaks: 77645199
www.utopia.no
utopia@utopia.no

TRYKK
Nr.1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

SI DIN MENING
Kronikk maks 5000 tegn
Inkl. mellomrom.
Kommentar maks 3000 tegn
Inkl. mellomrom.
Debattinnlegg maks 2500 tegn
Inkl. mellomrom.

TIPS OSS!
De to beste tipsene dette semesteret blir belønnet med gavekort fra Akademisk Kvarter.

REDAKSJONSMØTE
Onsdag 12. september kl. 20:00 på Driv.
Mandag 17. september kl. 16:15 på desken like ved Café Bodega, Teorifagsbygget, hus 2.

pressens faglige utvalg
PFU

TALE SEVERINA
HALSØR
ANSVARLIG REDAKTØR

LEIAR

HIT EIT STEG OG DIT EIT STEG

Det er neppe ein revolusjonerande tanke at verda ikkje alltid går framover, at utviklinga like gjerne tek eitt skritt fram og to attende. Litt overraskande var det likevel å høyre kvar dei reaksjonære kreftene kan komme i frå.

Norsk Studentunion (NSU) lanserte nyleg eit ønske om øymerking av professorstillingar for kvinner. Leiaren i NSU, Per Anders Langerød, ytra samstundes at likestilling er ei av dei viktigaste kampsakene til studentunionen i dag. I Universitetsleiinga i Tromsø ønskjer prorektor initiativet velkommen. Det er difor sjokkerande å høyre at det er studentane sjølve, representert ved studentstyreleiar Øyvind Mikalsen, som går i mot både sin eigen interesseorganisasjon og leiinga ved Universitetet. Det er fantastisk at NSU-sentralt sett likestilling høgt på dagsorden, og

difor endå meir skuffande at NSU-Tromsø kjempar i mot.

Mikalsen hevdar i eit intervju i denne utgåva av Utopia at denne typen tiltak underminerer kvinnekampen, og han er motstandar av alle typar diskriminering, sjølv om den er positiv. Det er forståeleg at det kjennest urettvisst at kvinner skal ha lettare for å få somme stillingar enn menn, men når vi ser på fordelinga mellom kjønna i høgare stillingar i academia, er det tydeleg at det må vere omvendt. Slik situasjonen er i dag er det eit klart fleirtal av menn i slike stillingar, noko som tyder på at det er kvinnene som i praksis blir diskriminerte. Denne diskrimineringa er ikkje så tydeleg, fordi den handlar om kjønnsrollemønsteret i samfunnet og ikkje går direkte på kvar enkelt jobbsøkar. Diskrimineringa er likevel ikkje mindre reel av den grunn. Ved å innføre øymerking av professorstillingar i utvalde fagniljø med særleg skeiv kjønnsfordeling, om enn som ei midlertidig løysing, handlar det ikkje om å diskriminere, men å rette opp for ein ubalanse mellom kjønna i arbeidslivet og vil på lengre sikt, kanskje føre til eit meir likestilt samfunn.

I forkant av lokalvalet gjekk fleire ministre inn for å endre vallova om ikkje samanset-

tinga i kommunestyra reflekterer samfunnet betre etter valet. Slik situasjonen er dag er berre ein tredel av dei folkevalde lokalpolitikken kvinner. At debatten om endring i vallova i det heile teke kjem på bana frå politisk hald, illustrerer at ein står ovanfor eit strukturelt problem i mange lag av samfunnet. Det finnst sikkert hundre andre dømer som kan illustrere det same. Nemleg at det er ein skilnad mellom kvinner og menn si deltaking i styre og stell i Norge i dag.

I academia er skilnaden endå tydelegare. 17 prosent av professorane er kvinner, mot i overkant av 60 prosent av studentane. Det er då veldig naivt av Mikalsen å tru at mistilhøvet i kjønnsbalansen vil jamne seg ut av seg sjølv over tid. For å rekruttere kvinner til styre og stell må det vere kvinner i styre og stell. Det er som med høna og egget. Manglar du den eine, kan du ikkje få den andre. Vi må vege opp for ujamne kjønnsroller i samfunnet og skape rollemodellar for dei som i dag er kvinnelige studenter, slik at dei kan rekrutterast naturleg inn i styre og stell om nokre år. Men for å komme dit må vi altså skape egget som skal bli til høna, eller omvendt. Og vi må aldri tru at ei slik endring vil komme naturleg.

ISRAEL - VÅR TIDS APARTHEID

KOMMENTAR

TEKST: IDA LØKEN KILLIE
ILLUSTRASJON: PIA URTO

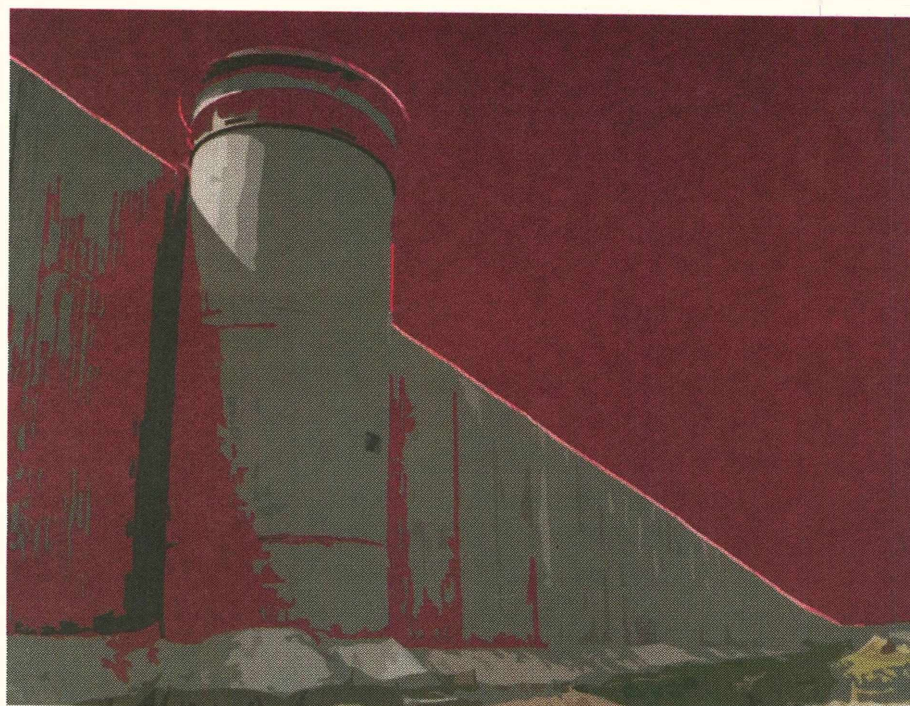
Trodde du apartheid var historie? I følge den sørafrikanske erkebiskopen Desmond Tutu, eksisterer det fortsatt. Israels undertrykking av palestinerne har i følge Tutu mange fellestrekk med undertrykkingen av svarte under apartheidregimet i Sør-Afrika.

Muren Israel bygger på Vestbredden er kanskje det viktigste beviset på at Israel er en apartheidstat. Muren gjør palestinere til fanger i sine hjem, skiller den palestinske befolkningen og nekter dem tilgang på områder de har krav på, samt viktige rettigheter som helsetilbud, utdanning og arbeid. Muren og Israels bygging av bosetterkolonier på palestinsk jord har blitt stemplet som ulovlig og menneskerettsstridig av både Den internasjonale domstolen i Haag og FN's generalforsamling. Likevel får Israel fortsette undertrykkingen mens verden holder kjefst.

Muren på Vestbredden vil når den står ferdig ramme 210 000 palestinere som bor i 67 ulike landsbyer og byer på Vestbredden. 11 700 palestinere blir innesperret i et område mellom den grønne linjen og apar-

theidmuren. Disse områdene blir separert fra resten av Vestbredden eller fra hverandre. I et apartheid opererer man med særlover som gjelder for ulike etniske eller religiøse grupperinger i samfunnet. Dette så man i Sør-Afrika og man ser det i Israel og Palestina i dag. Det tydeligste eksempelet på slike lover i Israel og de okkuperte palestinske områdene er retten til å eie jord. Mesteparten av jorda eies av de delvis statlige organisasjonene Jewish Agency og Jewish National Fund. Organisasjonen selger kun jord til jøder. Ikke-jøder har ikke rett til å kjøpe eller eie jord de fleste steder i Israel, og palestinere får ikke byggetilatelser. Dette medfører at palestinere enten må bygge i høyden eller bygge ulovlig når familiene deres vokser.

Mange tror konflikten mellom Israel og Palestina kun handler om religion og fundamentalisme. Dette stemmer ikke. Israels økonomiske motiver for okkupasjonen dreier seg om jord, ressurser og arbeidskraft. Israel driver klassisk kolonialisme i ly av apartheidmuren gjennom opprettelsen av store frihandelszoner der palestinsk arbeidskraft på slavelønn blir sluset inn og ut av apartheidmuren for å jobbe for Israels industri og næringsliv. Kapitalkreftene i Israel har derfor stor interesse av fortsatt okkupasjon.

Apartheidmuren og infrastrukturen rundt den med eget veinett kun for bosetterne, militærkolonier og bosetterkolonier, peker i retning mot en permanent bantusanisering av det palestinske folk, akkurat som situasjonen var i Sør-Afrika. Spesielt alvorlig er byggingen av et "jewish-only"-veinett mellom bosetterkoloniene som er foreholdt biler med jødiske bilskilt. Palestinerne med skilt som viser at de er bosatt i Jerusalem får som regel benytte seg av disse veiene, mens palestinere bosatt på Vestbredden blir totalt utestengt. Dette er en alvorlig

frarøvelse av rettigheter og setter store hindre for palestinerne bevegelsesfrihet.

Det er på tide at verden innser at Israel er en apartheidstat og at det internasjonale samfunnet handler deretter. Frigjøringskamp og en massiv internasjonal boikott av Sør-Afrika felte apartheidregimet i 1994. Palestinerne frigjøringskamp har vært lenge. Det internasjonale samfunnet henger etter – boikotten, de høylytte protestene og sanksjonene mot okkupanten Israel gjenstår.

SLURVETE BRANNSIKKERHET

Studentsamskipnaden i Tromsø studentboliger får kritikk av Tromsø brannvesen for utkoblede alarmanlegg og ødelagte brannrør.

Tromsø brannvesen mener Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) stort sett har vært sitt ansvar bevisst ved studentboligene i byen, men det er likevel visse momenter de trekker frem som svært uheldige. Ved Prestvatnet studentboliger er for eksempel varslingsanlegget koblet ut på noen av hyblene. Jarle Trondsen, bygg- og vedlikeholdssjef i SiTø, mener dette skyldes at noen av studentene selv kobler ut brannalarmene. – Dette har ikke vi noen kontroll over, sier han.

Tromsø brannvesen mener dette er uakseptabelt. – Sånt må man ha rutiner på slik at det blir ordnet med engang. Det er en alvorlig feil når deler av varslingsanlegget er koblet ut, forteller Roy Inge Johnsen fra Tromsø brannvesen.

Kritikk for rømningsveier

På studentboligene ved Elverhøy får også SiTø kritikk for at deler av anlegget er koblet ut. – Det er åpenbart for slurvete rutiner på dette. Utkoblet anlegg er svært alvorlig, da røykvarslene er det eneste som vekker deg om natten, sier Johnsen. I likhet med Prestvatnet er også rømningsveien veldig lange. – Både her og på Prestvatnet er det riktignok, som påkrevd, to separate rømningsveier, men for mange av beboerne er det veldig langt å gå for å komme seg ut,

INSPEKSJON: Roy Inge Johnsen fra Tromsø brannvesen og Jarle Trondsen fra SiTø utenfor Prestvatnet studentboliger

fortsetter Johnsen.

På Prestvatnet må de som bor i blokkene i midten gå gjennom opptil to andre blokker for å komme seg til rømningsveien i øverste etasje. Johnsen mener dette er uheldig.

– Hvis det oppstår brann vil det være mange folk i gangene og mye panikk, da

er det problematisk at mange har så langt å gå for å komme seg ut av bygningen. I tillegg er merkingen ved Prestvatnet veldig dårlig, utdyper han.

Ved både Elverhøy og Prestvatnet er det problemer med mange av brannrørene, som ikke fungerer som de skal. – Poenget med brannrør er at de automatisk skal gå igjen for å hindre spredning av røyk. Når

dette ikke skjer, slik som er tilfellet med mange av dørene her, er de ubrukelige, forteller Johnsen.

SiTø forsikrer om at de vil gå over brannrørene og sørge for at de fungerer som de skal.

– Vi tar dette veldig alvorlig, sier Trondsen fra Samskipnaden.

«Går alarmen, gjelder det å komme seg ut.»

Åsgård best i klassen

Åsgård studentboliger får best omtale av Tromsø brannvesen av de som ble inspisert. – Her er rømningsveiene lett tilgjengelige og godt merket, sier Johnsen som mener det er et svært trygt bygg til tross for at det er sju etasjer høyt. I tillegg har Åsgård sprinkelanlegg i tillegg til brannslanger og

brannslukningsapparat. – Her har Samskipnaden gjort sitt, resten er opp til beboerne, fortsetter Johnsen. Varslingscentralen er noe gammel ved Åsgård, men SiTø kan fortelle at de er inne i en prosess med å få bytte den ut. – Det vil være klart senest i uke 40, forteller Jarle Trondsen fra SiTø. Trondsen forteller videre at det er et problem at mange beboere ikke går ut når brannalarmen går, siden det svært ofte er falsk alarm. – Dette er svært bekymringsverdig, mener Johnsen fra brannvesenet. – Går alarmen, så gjelder det å komme seg ut, uansett om man tror det er falsk alarm eller ikke. Det kan komme en dag når det faktisk er brann på ordentlig, avslutter han.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

Foto: Kjell Sture Johansen

BRANNSIKKERHET

- Sørg for at brannvarslerne fungerer og er tilkoblet.
- Orienter deg om rømningsveier og sørg for å holde de åpne og ryddige.
- Gå ut når brannalarmen går, selv om du tror det er falsk alarm.
- Ikke røyk på senga og vær forsiktig med stearinlys.
- Lukk dører for å hindre spredning av røyk.

Bli studentmedlem i NTL

- det beste fagforeningsalternativet
- gratis innboforsikring
- kun 250.- pr semester

Meld deg inn på: <http://ungdom.ntl.no>

Norsk Tjenestemannslag

VIL ØREMERKE KVINNESTILLINGER

STØTTER NSU: Viktig virkemiddel for å få opp kvinneandelen innenfor akademisk, mener Gerd Bjørhovde, prorektor ved UiT.

Norsk Studentunion vil øremerke akademiske stillinger til kvinner. – Tiltaket underminerer kvinnekampen, mener leder for studentstyret i Tromsø, Øyvind Mikalsen.

Norge ble i 2002 dømt av EUs ESA-domstol for sin praksis ved positiv diskriminering av kvinner til akademiske stillinger. Norsk Studentunion (NSU) mener imidlertid at det har skjedd endringer i EU-systemet som nå åpner opp for at denne politikken kan gjeninnføres. De lanserer nå forslag om å innføre øremerking av akademiske stillinger til kvinner for å øke andelen professorer.

– Akademisk likestilling er en av de viktigste kampsakene for NSU. Universitetene er en viktig aktør i samfunnet og når kun 2 av 10 professorer er kvinner, sender ikke dette ut gode signaler, mener Per Anders Langerød, leder i NSU.

– Diskriminering

Studentstyret ved Universitetet i Tromsø er

uenig med NSUs forslag og mener det underminerer kvinnekampen. – Det er klart et problem at andelen kvinner er veldig lav innenfor akademisk, men vi mener ikke dette er veien å gå, sier Øyvind Mikalsen, studentstyreleder for NSU ved Universitetet i Tromsø. Studentstyret er prinsipielt imot radikal kjønnskotering og er på dette punktet på kollisjonskurs både med prorektor ved Universitetet i Tromsø og NSU sentralt.

– Vi mener et slikt tiltak underminerer kvinnekampen, som har kjempet for like rettigheter og ikke særbehandling. Det er viktig å jobbe mot kjønnsdiskriminering, og øremerking av stillinger og positiv diskriminering i ansettelsesprosesser er diskriminering, uansett hvilken vei det går, slår Mikalsen fast.

– God kompetanse viktigst

– Vi er opptatt av å ha de dyktigste professorene, og da er det viktig å ansette folk med god kompetanse, sier studentstyrelederen. Han ser imidlertid problemet med

dagens kjønnsfordeling i akademisk. – Det er klart det er et problem at man har en gubbe- og kompiskultur innenfor akademisk, sier Mikalsen. Han mener imidlertid at generasjonsskiftet som vi står overfor de neste årene, da mange av dagens ansatte går av med pensjon, vil lede til en naturlig økt andel kvinner innenfor akademisk.

– Like mye talent som menn

Langerød mener at den skeive kjønnsbalansen innenfor akademisk gjør at man går glipp av mange ulike og nyttige forskningsperspektiver. – Kvinner har kanskje andre forskningsinteresser enn det menn har og det er viktig at disse kommer inn i akademisk, sier han. Langerød får støtte fra Gerd Bjørhovde, prorektor ved Universitetet i Tromsø (UiT) og fra våren 2007, leder for integreringskomiteen for kvinner i forskning, som ble nedlagt av Kunnskapsdepartementet i 2004.

– Kvinner har like mye talent som menn og det er viktig at man tar i bruk denne kompetansen, mener Bjørhovde.

Flere tiltak nødvendig

Bjørhovde støtter NSUs forslag om å se på mulighetene for å få gjeninnført øremerking av stillinger for kvinner, men hun understreker likevel at vi må se på i hvilken form øremerking av midler eller stillinger kan benyttes. – Det er mulig NSU har gjort saken for enkel når de mener at Norge skal åpne for øremerking av faste vitenskapelige stillinger til kvinner igjen med støtte i FNs kvinnekonvensjon. Ifølge konvensjonen kan man åpne for "midlertidige særtiltak", og det spørres hvordan dette skal tolkes. Jeg tror det er feil strategi å gå rett mot EFTA-dommen, og bare lyse ut igjen de øremerkede stillingene. Det tror jeg også det er vanskelig å få juridisk støtte for, sier Bjørhovde og fremhever også at andre tiltak er nødvendige for å få opp kvinnenandelen innenfor akademisk. – Ved Universitetet i Tromsø har vi for eksempel utlyst fem professor II-stillinger i året og

gitt 100 000 til hvert fakultet som har fått kvalifiserte kvinner nominert. Dette har vært en suksess, spesielt på fakulteter hvor andelen kvinner har vært veldig lav, avslutter hun.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

Foto: Jørn Normann Pedersen / NSU

Per Anders Langerød: Leder i NSU.

FAKTA

I 2002 ble Norge dømt av EUs ESA-domstol for sin praksis ved å øremerke akademiske toppstillinger til kvinner.

I etterkant har EU inkorporert FNs kvinnekonvensjon i sitt lovverk for likebehandling, som nå åpner for at øremerking kan gjeninnføres.

Kvinneandelen blant norske professorer lå på 17 prosent i 2006, viser en rapport fra i år. Selv om dette er over snittet for Europa, ligger både Portugal og Finland foran med en kvinnenandel blant professorer på 21 prosent, viser en artikkel i Ny Tid 30. august.

Ved Universitetet i Tromsø er andelen kvinnelige professorer på 18 prosent, mens over 60 prosent av studentene er kvinner.

PS portalen
<http://ps.uit.no>

PS

– **hører du på noe?**

– **vil du chatte med andre om studentlivet?**

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø
Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere
sosiale, psykologiske og økonomiske spørsmål.
Lag deg inn på <http://ps.uit.no>

SPARER MILLIONER PÅ NY BUSSRUTE

Et bedre og utvidet busstilbud og oppfordring til mindre bruk av bil er både miljøvennlig og kan bety stoppen for Universitetet i Tromsøs parkeringsproblemer.

Overfylte busser og forsinkede avganger er et kjent problem på bussrute 20 mellom Universitetet i Tromsø (UiT) og sentrum. Dette vil Tromsbuss endre på. Den 8. oktober trer rute 21 i kraft, en ny ekspressbussrute mellom sentrum og Universitetsområdet.

Spar byen for utslipp

Tromsbuss oppfordrer også byens befolkning til å la bilen stå og heller ta buss en dag i uka. Dette vil ukentlig spare Tromsø for 10 til 12 tonn svevestøv og CO2-forurensning. Et bedre og utvidet busstilbud vil forhåpentligvis føre til at flere vil velge bussen fremfor bilen.

Rektor Jarle Aarbakke vil også oppfordre studenter og ansatte ved universitetet til å la bilen stå.

– Først og fremst oppfordrer jeg dem til å gjøre dette fordi det er miljøvennlig, men også for å minske parkeringsproblemet på campus, forteller Aarbakke.

Parkeringsproblem

Det har lenge vært kjent at det er få parke-

ringsplasser og mange studenter og ansatte med bil på universitetet i Tromsø. Resultatet av dette er overfylte parkeringsplasser.

– Et nytt parkeringshus på campus ville kostet bortimot 50 millioner kroner. Vi vil heller bruke disse pengene på forskning og undervisning. Derfor er det bedre om flere følger Tromsbuss sin oppfordring og lar bilen stå og heller tar buss. Dette vil hjelpe til med å løse parkeringsproblemet, sier Aarbakke, som selv har fulgt Tromsbuss sin oppfordring og lar bilen stå minst en gang i uka.

Tromsbuss håper flest mulig vil følge oppfordringen deres. – Det er en beskjeden oppfordring. En dag i uka kan stort sett alle klare, sier Kjell Jensen, markedssjef i

Tromsbuss, til Tromsøflaket.

Ny miljøstrategi

Det finnes selvfølgelig andre muligheter enn buss og bil for å komme seg frem til universitetet.

– Vi syns sykkel er bra, men husk hjelm og vest, og sikre dekk til vinteren. Å gå er også bra. Dette er en del av universitetets miljøstrategi. Det kommer mer, så det er bare å følge med fremover, avslutter Aarbakke.

Tekst: Benedikte Aas

Foto: Arkiv

MEDISINSTUDENTER HJELPER KONGO

I Kongo finnes titusener av kvinner som lider av vaginal fistel. Nå tar medisinstudentene et oppgjør med dette, kanskje i Norge, ukjente fenomenet.

Vaginal fistel er en lidelse som oppstår særlig ved langvarige fødsler ved dårlig utstyrte sykehus, eller ved ekstremt brutale voldtekter, hvor bruk av stokker eller gevær ikke er uvanlig. I år går medisinstudentenes humanitæraksjon (MedHum) til kamp mot dette.

Deloverskrift: Informasjonsarbeid

Medisinstudentenes humanitæraksjon har siden 1991 rettet fokus mot humanitære situasjoner i fattige land. Gjennom ulike aktiviteter og aksjoner er målet å få medisinstudenter og resten av Norge opptatt av helsesituasjonen i fattige land. For å engasjere Tromsøfolket skal tiden fra 10. til 16. september fylles med aktiviteter som fotballturnering, foredrag, fester og en egen revy der inntektene går til prosjektet. Det skal også settes opp bamsesykehus, der barn kan komme med syke bamser, og foreldre vil motta informasjon om prosjektet. –Vi prøver å skape et engasjement gjen-

I AKSJON: Erik S. Dietrichs, Håkon K. Bakke og Martin Hagve er noen av medisinstudentene som i år samler inn penger til fistelrammede kvinner.

nom å arrangere sosiale begivenheter der vi kan formidle informasjon på en litt annen måte, sier Martin Hagve, medisinstudent og leder for MedHum i Tromsø. – Det ser ut som det fungerer, revyen pleier å ha fantastisk oppmøte og gode kritikker. Vi håper å gjenta suksessen i år med revyen "Vi går i fistel", fortsetter han.

– Stigmatiserende

Fistel er en unormal åpning mellom to hulrom i kroppen. Vaginal fistel er åpning i

urinveiene eller fra tarm til vagina, og fører til at avføring og urin ukontrollert kommer ut. I tillegg til de fysiske problemene fører vaginal fistel til sosial stigmatisering der kvinnene, som allerede ofte er på bunnen av samfunnet, blir ytterligere utstøtt.

– Du blir utstøtt og påført skam. Du lukter vondt og ingen vil ha noe med deg å gjøre, forklarer Håkon Kvale Bakke, også aktiv i MedHum. – Dette fører til at det ikke er tilstrekkelig med operasjon som reparerer de fysiske skadene, men at den må etter-

følges av en rehabiliteringsperiode for å komme tilbake til samfunnet, sier Håkon videre.

Smalt, men viktig tema

Temaet i år skiller seg ut fra det forrige som arbeidet mot utbredelsen av HIV og AIDS. Martin Hagve er klar på at årets aksjon skiller seg ut. – I år har vi valgt et mye smalere og mer ukjent problem og står dermed ovenfor andre utfordringer enn tidligere. Dette er nesten bare et problem i Afrika, men fremdeles et stort problem som det er meget viktig å sette fokus på. Det er nesten like viktig å spre informasjon om vaginal fistel som å samle inn penger.

Pengene går til organisasjonen Christian Relief Network (CRN) som jobber med konkrete prosjekter som både går på operasjoner av vaginal fistel, og på utdanning av flere fistelkirurger. Erik Sveberg Dietrichs fra MedHum håper på at deres aksjonsuke vil kunne gi økonomisk støtte til prosjektene. – Men det er også viktig å gjøre folk mer bevisste på problemet, sier han.

Tekst: Helene Skjeggestad

Foto: Silje Gimsøy

SETTER AFGHANI- STAN PÅ KARTET

Krig, film og Afghanistan. Dette er noen av temaene som vil belyses når Internasjonalt Seminar nå er startet opp igjen etter sommeren.

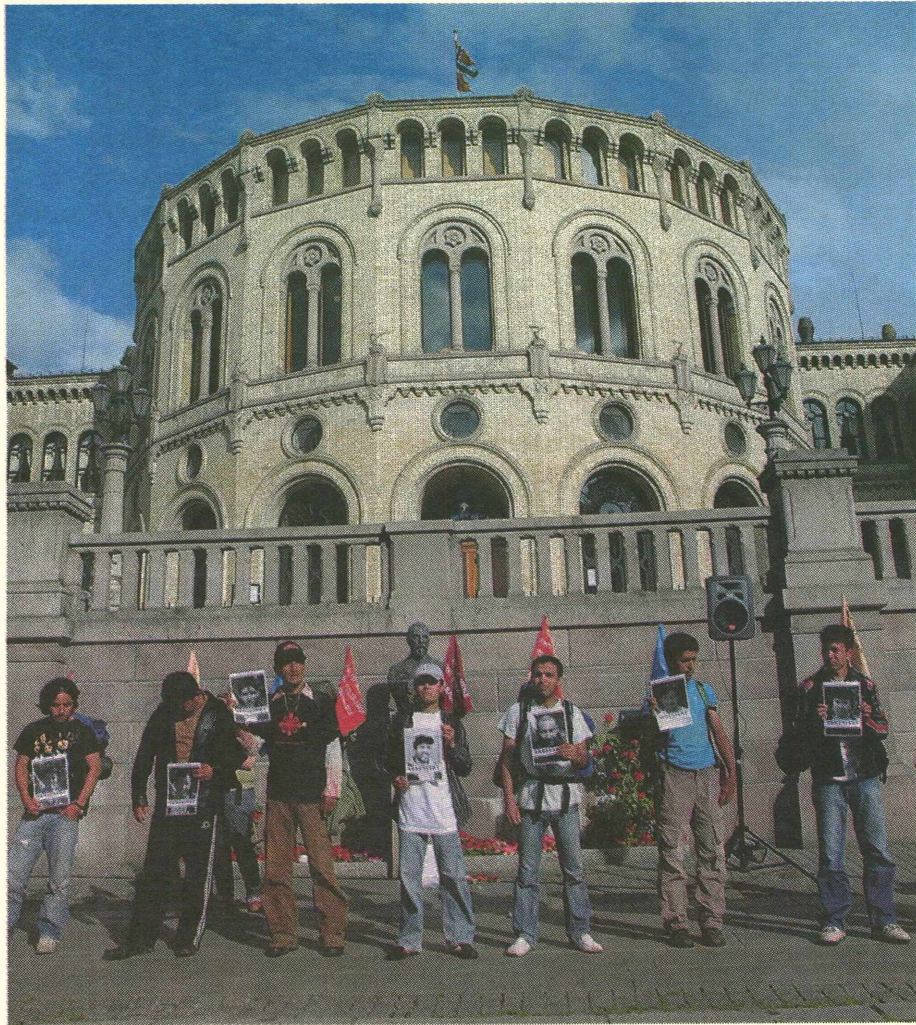
Internasjonalt Seminar er et debattforum og nettverk mellom ulike organisasjoner i Tromsø, hvor viktige internasjonale temaer vil settes i fokus for foredrag og debatt. Patent på medisin, krigsfilmer og Norges rolle i Afghanistan er bare noen av temaene som står på plakaten for denne våren. Stian Bragtvedt, koordinator for seminarerne fra FN-sambandet, håper på godt oppmøte dette semesteret. – Målet med Internasjonalt Seminar er å skape bevissthet og debatt om internasjonale spørsmål, først og fremst i Tromsø. Dette håper vi å oppnå gjennom å få opp folk som er kjent nasjonalt, slik at mange kommer på møtene, sier han.

Samarbeid med solidaritetsmiljøet

Bragtvedt forteller at seminarerne arrangeres av FN-sambandet og SEMUT i samarbeid med andre organisasjoner. – Målet fra FN-sambandet sin side er å gi ulike organisasjoner en plattform hvor de kan arrangere møter og debatter. Vi har et godt samarbeid med solidaritetsmiljøet i Tromsø, hvor organisasjoner som Palestinakomiteen, Latin-Amerikagruppene, Nei til EU også videre, er med å arrangere møtene, forteller Bragtvedt og håper også flere studenter vil ta kontakt for å være å arrangere møter om internasjonale spørsmål. – Internasjonalt Seminar ble jo tross alt startet opp av studenter på 90-tallet, forteller han.

Black Hawk Down og propaganda

På møtet 6. september innledet Holger Pöttsch om Hollywoods fremstillingen av krig og konflikter, eksemplifisert gjennom Block Buster-filmen Black Hawk Down fra 2001. Black Hawk Down handler om slaget om Somalias hovedstad Mogadishu i 1993 mellom somalisk milits og amerikanske elitesoldater. – Black Hawk Down reproduserer en ideologi om krigens nødvendighet, og av et fattig Afrika som kun kan reddes av Vestens militærmaskineri, hevdet Pöttsch innledningsvis.

DEMONSTRASJON: Her fra demonstrasjon i sommer utenfor Stortinget mot returneringen av de afghanske asylsøkerne.

Pöttsch satte videre fokus på hvordan det amerikanske forsvarsdepartementet aktivt samarbeidet med underholdningsbransjen. – Vi har en situasjon hvor det amerikanske forsvarsdepartementet aktivt sponser filmer som fremstiller USA og det amerikanske forsvaret i et favorlig lys, forsatte Pöttsch. – Dette blir problematisk når man har et perspektiv som bare tar hensyn til den ene siden, og man ender opp med en

farlig enøyd fremstilling av konflikter, avsluttet han.

Fokus på Afghanistan

På neste møte i Internasjonalt seminar har arrangørene fått besøk av Zahir Athari, talsmann for Den afghanske flyktningekomiteen i Norge. Stian Bragtvedt forteller de er veldig stolte av å få Athari til Tromsø. – Han er en stor kapisitet på spørsmål om Afghanistan, som talsmann for både asylmarsjen (afghanske flyktninger som gikk fra Trondheim til Oslo i protest mot utkastelsene, journ. amn.) og de sultestreikende afghanerne. Den norske regjeringen påstår

det er fred i Afghanistan og at det er trygt for flyktninger å vende tilbake, så jeg tror det blir veldig interessant å høre den andre siden av saken, avslutter Bragtvedt og håper så mange som mulig dukker opp på møtet 13. september.

– Paradoksal politikk

Athari mener det er viktig å skape en debatt om Norges engasjement i krigen i Afghanistan. – Afghanistan er på sitt absolutt lavpunkt siden den amerikansk-ledede invasjonen i 2001. Konflikten eskalerer daglig og Norge deltar i aktiv krigføring mot Taliban, samtidig mener man det er trygt for flyktninger å vende tilbake. Dette er veldig paradoksalt, sier Athari på telefon fra Oslo.

Han mener at Norge som såkalt «fredsnasjon» bør bidra til å løse konflikten med fredelige midler.

– Okkupasjon og militære midler er ikke løsningen for Afghanistan. Norge bør trekke sine soldater ut og bidra på annet vis. Våpen er ikke løsningen for å bygge utdanning, fred og et fungerende politisk samfunn i Afghanistan. Slik det er nå går det fullstendig feil vei. Konflikten eskalerer og regjeringen er full av krigsherrer, islamske fundamentalister og krigsforbrytere, med støtte fra Vesten, forteller Athari.

– Afghanerne forventet at Norge skulle spille en annerle role enn USA, desverre gjorde ikke det, avslutter han.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

Foto: Eskil Hadland (Asylmarsj.no)

FAKTA

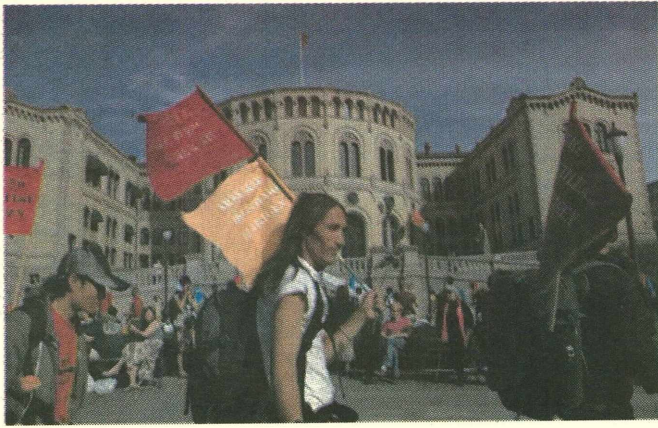
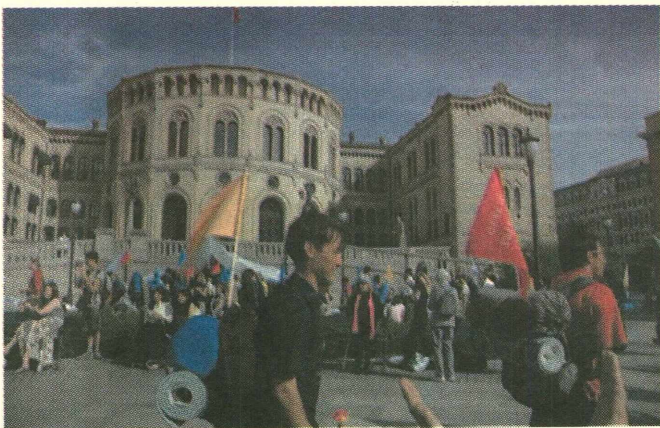
Internasjonalt Seminar er en solidaritetsorganisasjon og debattforum som setter internasjonale teamet i fokus.

Organisasjonen er drevet av et samarbeid mellom FN-sambandet og Senter for miljø og utvikling (SEMUT).

Debattmøtene er arrangert av ulike organisasjoner i Tromsø, og studenter som vil arrangere et seminar kan møte opp på årsmøtet i begynnelsen av desember og melde sin interesse.

Seminarerne finner sted på Lillescenen på Kulturhuset hver torsdag kl. 20:00.

Seminarerne er gratis og åpne for alle.

SØKER ENGASJERTE STUDENTER

Ingvild Larssen og Karin Christina Nilsen håper flere studenter vil engasjere seg i det nyoppstartede lokallaget i SAIH.

Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefond (SAIH) ble stiftet i 1961 under mottoet «Utdanning for frigjøring». Etter lite aktivitet ved Universitetet i Tromsø den siste tiden er nå lokallaget startet opp igjen. – Mange tror det er mye arbeid å være med i studentorganisasjoner, men egentlig krever det ikke så mye tid. Det er opp til hver enkelte hvor man vil gjøre. Alle er velkommen, forteller Ingvild Larssen og får støtte fra Karin Christina Nilsen: – Vi vil gjerne ha med så mange som mulig.

Støtter utdanningsprosjekter

SAIH driver med informasjonsarbeid og støtte til utdanningsprosjekter i fattige land. Lokallagets arbeid er først og fremst å drive lokalt informasjonsarbeid. – Politisk lobbyvirksomhet og bistandsprosjektene er det først og fremst SAIH sentralt som dri-

ENGASJERTE: Ingvild Larssen og Karin Christina Nilsen håper flere vil være med å drive lokallaget i SAIH ved UiT.

ver. Vårt arbeid er å drive informasjon om disse, for eksempel har vi i høst en kampanje som heter «Vårt bilde av sør», forteller de lokale SAIH-erne. – Meningen med denne kampanjen er å få folk til ha et mer reflektert syn på situasjonen i sør enn det man får av media, utdyper Ingvild.

Et viktig prinsipp for SAIHs bistandsarbeid er å inkludere de det gjelder i prosjek-

tene.

– Medbestemmelse er et viktig for vårt bistandsarbeid. Når vi støtter utdanningsprosjekter og lignende rundt i verden, må den foregå på lokale premisser, forteller Ingvild.

Sosialt

Det er ikke bare organisasjonsarbeid for

venter for de som vil engasjere seg i SAIH, skal vi tro de lokale studentene. – Vi driver ikke bare med politikk, men avholder også sosiale arrangementer, forteller Karin. – Det er ikke så mye tid, det er kjempe morsomt og veldig interessant, lyder det fra begge SAIH-erne, som håper flest mulig studenter vil være med.

Tekst og Foto: Jørn Normann Pedersen

FAKTA

Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefond (SAIH) ble stiftet i 1961 som en solidaritets- og bistandsorganisasjon.

SAIH arbeider med å støtte utdanningsprosjekter i forskjellige fattige land, samt informasjonsarbeid.

Interesserte kan ta kontakt på saihuuit@hotmail.com eller komme innom kontoret ved Café Bodega.

HVITERE SMIL PÅ UIT

– Vi synes det er flott å være her, bygget er både estetisk og funksjonelt, sa Harald Eriksen, leder for Insitutt for klinisk odontologi til Tromsøflaket under åpningen av det nye TANN-bygget.

Etter at Universitetet i Tromsø (UiT) har kjempet for tannlegeutdanningen i over 30 år, for så å få klarsignal, trengte studentene en klinikk som kunne svare til den nye, moderne undervisningen. Dette har blitt realisert ved opprettelsen av TANN-bygget, som har plass til både studenter og forskere.

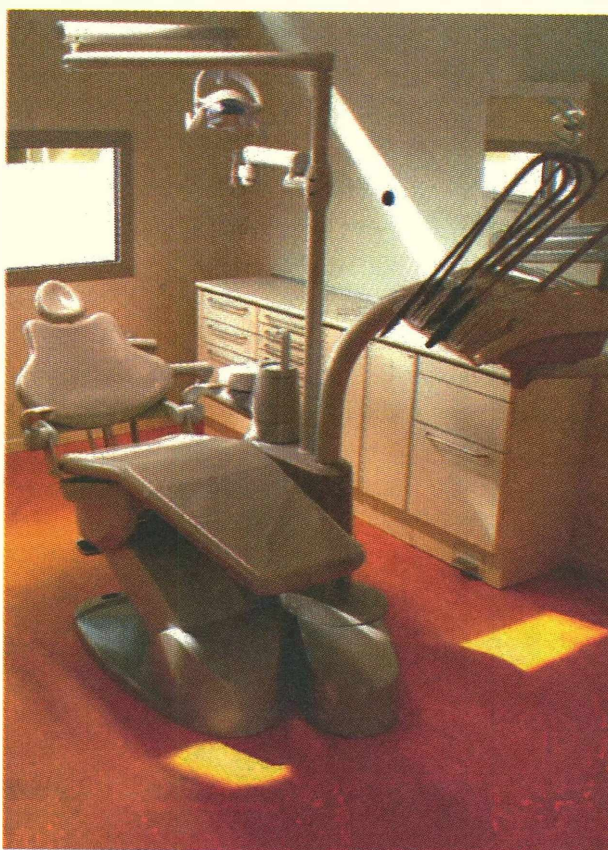
Utdanning, forskning og tannpleie

UiT leier lokaler av Troms fylkeskommune. Bygget er tilrettelagt for tannlegestudenter med nye lesesaler, kollokvierom og et stort auditorium. Det finnes også en egen etasje for en spesialistklinikk som drives av fylkeskommunen. Denne spesialistklinikken skal være et kompetansesenter som skal betjene hele Nord-Norge. I andre etasje er det

en studentklinikk der pasienter fra Tromsø kan melde seg på og få behandling til halv pris av vanlige, offentlige takster, mot at man godtar at man er i hendene på studenter, og at behandlingen kan ta noe lenger tid enn hos en vanlig tannlege. Her vil det også bli plass til tannpleierutdanningen som drives av Høgskolen i Tromsø.

Tannpleie for studenter

– Det skrives inn nye pasienter nå i høst, men siden vi enda er i en oppstartsfase, er det eldste kullet rundt om i landet for å få praksis, og vi har derfor ikke noen behandling å tilby før i januar, sier klinikkssjef Ivar Parman, og legger til at pasientene er

STOL: Høyteknologisk tannlegestol i det nye TANN-bygget

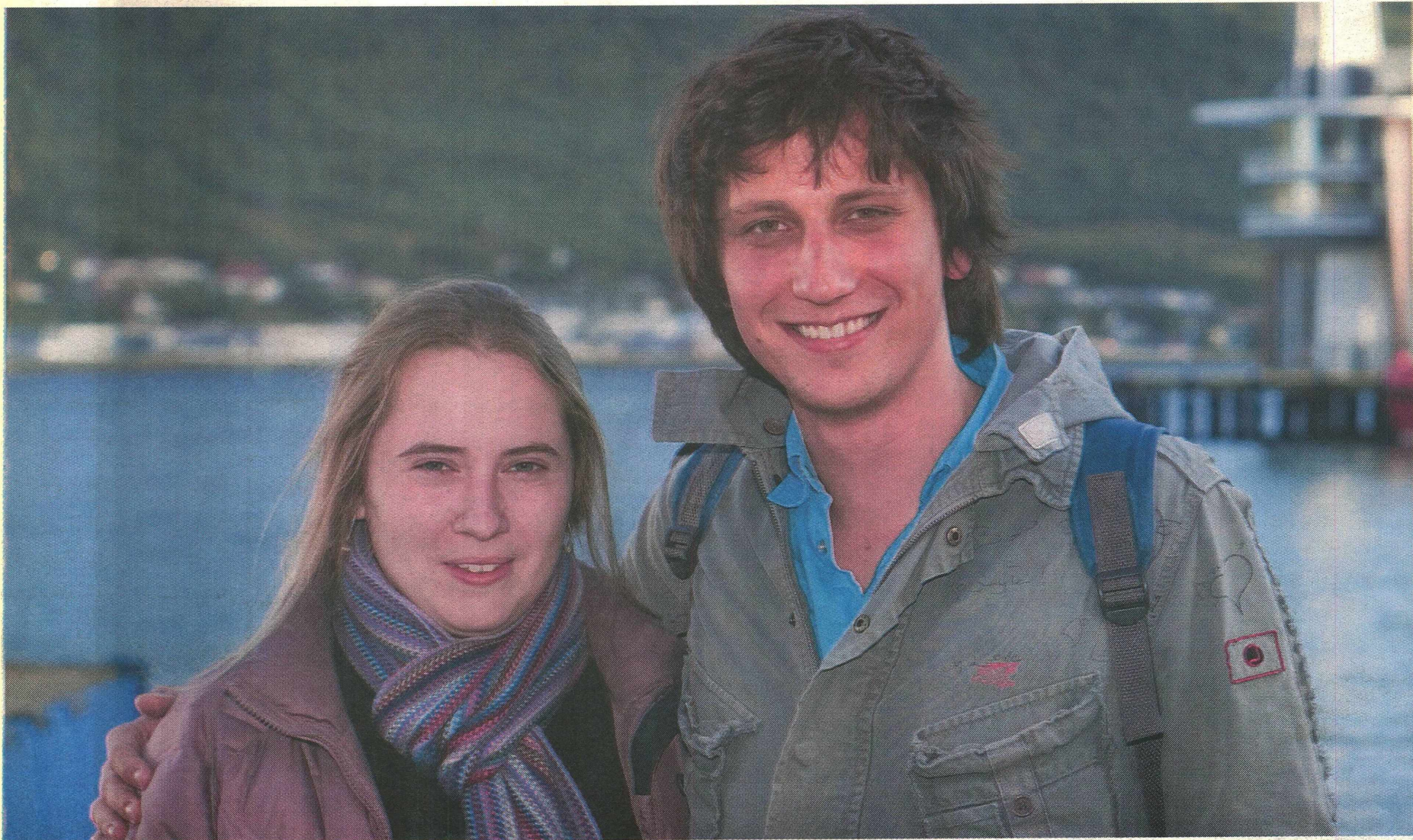
har plager eller har vondt i munnen bør man foreløpig finne seg en ferdig utdannet tannlege. Videre sier han at når studenttannklinikken åpner vil tilbudet være åpent for alle så sant det er kapasitet.

Viktig for landsdelen

– TANN-bygget har en misjon, både for byen og landsdelen, sier Harald Eriksen. – Alle som har prøvd å få tannlegetime i Tromsø, vil forstå hvor mye åpningen av dette huset har å si for tannhelsetjenesten i byen, og altså også for landsdelen, som lider av minst like stor mangel på tannleger og spesialister som Tromsø. Dessuten vil alle som studerer og samtidig har hatt tannpine, eller bare behov for en sjekk, forstå hvor mye åpningen har å si for økonomien og derfor også tannhelsen til studenter, avslutter han.

Tekst: Frida Ørn
Foto: Marius Hansen

BELARUS IS WATCHING

FROM BELARUS: Maxim and Katsiaryna from Belarus are here to observe the local elections.

- Coming to Norway is really a lot different than we thought, says the Belarusian students Maxim Bratsun and Katsiaryna Murashka. In Belarus, the people are told frequently through the state-media that Europe and Norway is a horrible place to live.
- It's not as bad as we are expected, they say with a laugh.

The two students came to Tromsø on Friday to take a closer look on the Norwegian election this Monday as a part of a school project. For the moment, they are studying at the European Humanities University, a Belarusian exile-University in the Lithuanian capital Vilnius. The University formerly lay in the Belarusian capital Minsk, but was closed down in 2003, allegedly from what the authorities said was "sanitation reasons".

- The real cause for the closing was because there were so many American and European students who came to Minsk and started spreading Western ideas of democracy and political freedom among the Belarusian students, Maxim says.

As a consequence many of the Belarusian students at the University moved abroad to get an education, and since the re-location to Vilnius, the University has been hosting

about 500 students from Belarus. About ten percent of these are politically involved in the opposition in their home country, forced to an existence as political refugees.

- Dictatorship

Belarus is often referred to as the last dictatorship in Europe, a label neither Max nor Kathia disagrees with. Although they are not politically active, they each have their own views about politics and the way their country is governed.

- That is the way it is in Belarus, Katsiaryna says.

- Everyone goes around carrying their own views and opinions, but few have the courage to express them openly. In Belarus, she continues.

Recently the government in Belarus ordered all satellite receiver dishes removed all over the country, after a new satellite TV-channel meant for the Belarusian people came on air.

- The channel expressed criticism against the government, Maxim tells us and continues: - The official reason was the the

satellite dishes "ruined the architecture" in Belarus.

Election Observation

Max' and Katsiaryna's mission in Tromsø is

« In Belarus, you can't talk about politics »

to observe the communal and county elections, to see if it follows the standards from both Norwegian and international law.

- Earlier this year we had the Norwegian election-scientist Frank Aarebrot from the University of Bergen, who stayed with us for a week.

- We really learned a lot about the Norwegian election process, and now we're here to see how and if it works in reality, Katsiaryna explains. They are also here to get inspiration. Maxim and Katsiaryna ended up to observe the election in Tromsø, while the rest of the class is spread out throughout the major cities of Norway.

- What we are trying to take back to Lithuania and later to Belarus is that Europe and Norway is a very beautiful and nice place, with nice people, says Maxim and continues: - We will also try to make people at home to see this, and also make them try to question the government's policies and authoritarian rule. He explains that

the official governmental policy and ideas regarding politics, and also their message to the people in Belarus is to have no personal opinions at all. The motto is: "The best thing for you is not to think".

Want better relations to Norway

Their scholarship at the University in Vilnius is sponsored by the Nordic Council and especially the Swedish and Norwegian governments. Both Maxim and Katsiaryna seeks to improve the relations between Belarus/Lithuania and Norway. While Swedish culture is very popular in Lithuania, Norwegian culture is not. - We actually celebrate Swedish culture one week per year, with Swedish food and music, Maxim tells us.

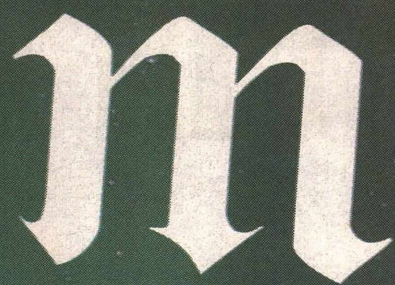
- Now we want to improve the relations with Norway. We like Norway and the Norwegian people very much, especially in Tromsø, Katsiaryna says.

Yesterday they visited the cable car in Tromsø, a trip that must have been very successful, considering the reactions of the two Belarusian students.

- Your city is so beautiful, it is the most beautiful place we have ever been to, they both proclaim enthusiastically.

Tekst: Magnus Aamo Holt

Foto: Marius Hanse

m

MAGASINET

USJONEN SIDE 10,11 OG 12

NGELFESTIVAL SIDE 16-17

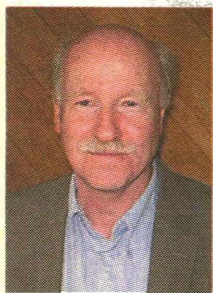
UNSTAKADEMIET SIDE 22 OG 23

VISJONAR OM EIN FUSJON

Då Universitetet og Høgskolen i Tromsø vedtok å gå saman vart det naturlege spørsmålet: Korleis skal den nye institusjonen sjå ut? For å finne svara sette leiinga ned fem tenkjetekstgrupper med representantar frå både institusjonane. Gruppene skulle sjå på kva for nokre faglege moglegheiter fusjonen ville opne for, korleis det ville vere best å organisere dei ulike nye institutta og fakulteta, og ikkje minst kva deira rolle ville vere i Nordområda.

ØKONOMI

Økonomigruppa var den mest fusjonshungrige av tenkjetekstgruppene og skreiv i sin første rapport at «Tenkjetekstgruppen for økonomi er klart positiv til en fusjon og er motivert for å gå foran hvis sammenlåingsprosessen

ikke kan gjennomføres i samme tempo for alle fagmiljø.» Institutt for økonomi og avdeling for økonomi har lenge hatt eit tett samarbeid og tilbyr allereie ei felles femårig siviløkonomutdanning, der dei første åra går på Høgskolen og dei siste er på Universitetet.

– Siviløkonomstudiet er eit av dei mest populære studia på nasjonalt plan, med fleire søkjarar enn både juss og medisin. Det er likevel eit område som Universitetet her har gløymd i veldig stor grad, fortel Terje Vassdal, leiar for tenkjetekstgruppa og professor i bedriftsøkonomi på Norges Fiskerihøgskole (NFH), der Institutt for økonomi ligg.

– Over halvparten av studentane på NFH studerar ikkje fiskerirelaterte fag, men økonomi. Då må vi sjå realiteten i augene og tilby det studentar og næringsliv etterspør. Den beste løsinga blir då å gå ut av NFH og starte ein eigen institusjon, for å synliggjere utdanninga for studentar og samfunnet generelt.

Barents Business School

Planen er at den nye institusjonen skal få namnet Barents Business School og skal samarbeide med språk og juss-miljøa på Universitetet for å kunne til by noko anna enn til dømes Høgskolen i Bodø, som også har siviløkonomutdanning. – Vi vil finne noko som er ulikt tilbodet i Bodø, slik at vi ikkje konkurrerer med kvarandre. I ein så liten landsdel bør vi leggje oss ved sidan av kvarandre heller enn å konkurrere, smiler Vassdal.

LÆRAR UTDANNING

– Vår oppgåve har vore å sjå på moglege fagvinningar som følgje av fusjonen, fortel Vibeke Lundby, leiar i tenkjetekstgruppa for lærarutdanning. – Det vil bli veldig mykje lettare for studentane å byggje på den fireårige allmennlærerutdanninga si, når dei er nærare knytta fagmiljøa på Universitetet. På den måten vi fleire få mastergradar, og vi vil få den femårige lærarutdanninga som mange no ønskjer. Ikkje minst Kunnskapsdepartementet.

Tenkjetekstgruppa har ikkje vore så opptekne av korleis organiseringa av den nye lærarutdanninga skal bli, men Lundby kan fortelje at flesteparten i gruppa heller mot oppretting av eit Utdanningsvitskapleg fakultet. Planen er at ein her skal kunne utdanne lærarar til dei ulike trinna i skulevesenet.

– Maksimalt utbytte får vi om vi blir samla i eitt bygg, meiner Lundby. – Då vil fagmiljøa kunne utfylle og støtte kvarandre. Vi vil få mykje meir forskning, og dei tidlegare Høgskoletilsatte vil bidra med praktisk innsikt.

KUNST- OG KULTURFAG

– Vi ser for oss eit eige fakultet for utøvande og skapande fag, men ellers ikkje dei heilt store endringane frå dagens situasjon, fortel Hilde Blix, leiar for tenkjetekstgruppa i kunst- og kulturfag og førstelektor ved avdeling for Kunstfag på Høgskolen. Eit slikt fakultet ville innehalde kunstakademiet, musikkonservatoriet og i tillegg forfattarstudiet frå Universitetet. Blix ser likevel ein del fordelar ved ein eventuell fusjon.

– Det må jo vere eit poeng at vi får eit nærare samarbeid med mange av faga som ligg på det humanistiske fakultetet, som kunstvitenskap og litteraturvitskap. Det vil jo vere noko studentane vil tene mykje på. I tillegg trur vi det vil kunne føre til betre profilering enn kva vi har i dag. Men dei heilt store endringane blir det nok ikkje.

MEDISIN- OG HELSEFAG

– For tida held vi på med utviklinga av eit tverrfaglig forskingsprogram, fortel Toralf Hasvold, leiar for gruppa. Forskningsprogrammet skal bli ein forskarskole som er tverrfagleg, med både høgskole og universitetsfag, på PhD-nivå. Målet med å etablere ein slik skole er i følgje Hasvold mellom anna å auke forskarkompetansen hjå dei som i dag arbeidar på Høgskolen.

- Det er der den store utfordringa kjem. Slik situasjonen er i dag er det ein ubalanse i forskingskompetansen på dei to institusjonane. På denne måten kan vi auke både forskingskapasitet og -kompetanse.

Den første rapporten til gruppa for medisin- og helsefag uttrykte stor skepsis til konsekvensane av ein fusjon. Hasvold står endå fast ved sin skepsis.

- Eg trur vi undervurderer den tid og dei ressursane som må til for å få eit godt resultat og eg er redd leiinga har blitt litt overivrig. Her i forskingsmiljøet er det

stor skepsis knytta til forskingsmidla, som er knappe nok frå før. Når vi no blir endå mange fleire, er vi redde det kan bli lite forskning framover.

Når det likevel skulle ei omorganisering til, kasta også institutt for psykologi seg inn. På forskningssida har dei tettare band til det medisinske enn det samfunnsvitenskaplege fakultetet og ville nytte høvet for å slå seg saman. Med 600 psykologistudentar ser tenkjegruppa det som ei stor utfordring å få samla troppane i det same bygget, men ønskjer seg likevel ein felles plass å vere.

FUSJONEN

Styra ved Universitetet og Høgskolen i Tromsø vedtok 23. mars 2006 å gå inn for å fusjonere dei to institusjonane.

18. oktober i år skal dei etter planen sende søknaden til Kunnskapsdepartementet.

Blir søknaden innvilga vil Høgskolen gå inn i Universitetet frå januar 2009.

Fusjonen og fusjonsprosessen har møtt mykje motstand frå fagrørsla og vitskapleg tilsatte på både institusjonar.

Strategiutvalet for fusjonen har sett ned fleire tenkjegrupper som skal ta for seg ulike aspekt ved ein eventuell fusjon.

Desse fem var dei første og ser på korleis dei ulike avdelingane på Høgskolen på best mogleg vis kan fusjonerast inn i Universitetet.

TEKNOLOGI

- For at vi skal få synergieffekt som følgje av fusjonen er det er heilt klart ein føresetnad at vi får eit stort felles bygg, seier Hans Petter Kvaal, leiar for tenkjegruppa for teknologi. Dei ser

for seg eit nytt stort teknologisk fakultet i Breivika der dei skal samle det som i dag er det matemiske- og naturvitskaplege fakultet, naturfagbygget på Universitetet, biologiavdelinga på Fiskerihøgskolen og Avdeling for ingeniør på Høgskolen.

- Ved å samle alle dei teknologiske miljøa vil vi kunne drive mykje meir forskning og til saman kjem vi til å forske meir enn dei gjer til dømes på medisin, fortel Kvaal.

Tenkjegruppa for teknologi er ei av gruppene som har uttrykt mest skepsis til fusjonen. I rapporten dei la fram tidlegare i år kjem det fram at «Tenketanken ser imidlertid utfordringer innenfor kompetanseheving av høgskolens undervisningspersonell». I følgje Kvaal er stemninga no snudd.

- Det er mange skjær i sjøen og det er klart at alle partar er skeptiske, seier Kvaal, - men vi får komme oss gjennom alle utfordringane etter kvart som dei dukker opp og heller fokusere på kva vi kan skape fem til ti år fram i tid. Høgskolen er veldig god på rekrutering, mykje flinkare enn Universitetet. Så på sikt vil nok kompetansen på undervisningspersonellet bli høgt nok.

AARBAKKE EKSTREME FORVANDLING

2001: SKEPTISK TIL FUSJON MED HØGSKOLEN

2007: VIL SKAPE «UNIVERSITETET I NORD-NORGE»

TEKST RUNE S. ALEXANDERSEN

I 2001 var han lunken til fusjon med naboen i Tromsø. Nå har Jarle Aarbakke løftet blikket mot «Universitetet i Nord-Norge».

Den 17. oktober 2001 skrev Utropia at «Aarbakke er skeptisk til å slå sammen Universitetet og Høgskolen i Tromsø.» I intervjuet, gjort etter at han ble rektor for Universitetet i Tromsø (UiT), trakk Aarbakke fram frykten for å miste forskningsmidler som et av hovedargumentene mot en fusjon.

Medvind i seilene

– Ja, jeg har endret syn. Ja, jeg har modifisert min skepsis, sier han i dag.

Og årsaken?

– Fra jeg begynte å jobbe som rektor i 2002, har jeg vært bekymret for forskningen ved Universitetet i Tromsø. Etter den gangen har vi gjort noen grep, og vi har sågar kunnet innfri ett av mine valgkampløfter: økt grunnmidlene til forskning med 100 millioner, selv om det ble innfridd på en litt uvanlig måte, sier Aarbakke. Han sikter blant annet til 100-millionersgaven fra bergenser Trond Mohn, som formelt ble overrakt UiT tidligere i år, på Universitetets fødselsdag 28. mars. Millioner som nå utgjør Tromsø forskningsstiftelse.

MOT TIL FOR: Jarle Aarbakke (t.v.) har gått fra å være skeptisk til fusjon til å aktivt arbeide for det. Her med Høgskolerektor Ulf Christensen.alt, men passer på å ikke terge det.

Ingen oppsigelser

Enkelte har argumentert for at denne fusjonen bygger på en ren markedstenking, og at bedriftsøkonomiske prinsipper ser ut til å råde. Hva har du å si til det?

– Jeg vil ikke på noen måte si at denne fusjonen har en markedsbegrunnelse, i betydningen privat. Når det gjelder å være attraktive utad, går det rett og slett ut på å kunne konkurrere om statlige, og internasjonale forskningsmidler. Konkurransen er der, på en helt annen måte enn før. Og uten nok studenter og ansatte taper vi, framhever Aarbakke.

Tettere samarbeid

– I utgangspunktet skal ingen sies opp. Universitetet har i dag en forventet avgang, som gjør at arbeidsstokken - fusjon eller ikke - vil bli en helt annen om ti år. Jeg mener vi nå har en god mulighet til å gjøre organisasjonen mer kostnadseffektiv, uten å måtte si opp folk, sier Aarbakke.

Ingen oppsigelser

Kan du garantere for jobbene til de ansatte?

Tettere samarbeid

Allerede fra starten som rektor, tok han til orde for et tettere samarbeid innen høyere utdanning i Nord-Nor-

ge. UiT samarbeider i dag om studietilbud med blant annet høgskolene i Alta og Narvik. I tillegg er UiT og flere høgskoler med på laget i Energicamp Nord i Hammerfest; det såkalte «Norgesuniversitetet», som skal utdanne folk innen energiteknologi tilpasset arktiske strøk.

Stopper ikke der

Selv om fusjonen i Tromsø er nært forestående, er blikket allerede løftet mot nye mål.

– Konkurransen om profesorer, studenter og penger er stor, og den kommer til

å bli større i årene framover. Jeg mener, og styret mener, at det er naturlig å starte på Tromsøya, men på sikt må vi innlemme også

andre høgskoler i en felles satsing i nord.

Mener du da at høgskolene i Alta og Narvik bør innlemmes i det nye Universitetet i Tromsø?

– Ja, det mener jeg. Men da tror jeg vi skal kalle det «Universitetet i Nord-Norge», sier Aarbakke.

Hvilket tidsperspektiv snakker vi da om?

– Det kan gå både fort og langsomt, men jeg tror at når Høgskolen i Bodø er på plass med sin universitetsstatus, er det viktigste hinderet passert. Da

NTL SKUFFET OVER ORDLYDEN

TEKST RUNE S. ALEXANDERSEN

I utgangspunktet skal ingen sies opp, sier rektor Jarle Aarbakke. Det er ikke tilstrekkelig for de ansattes fagforening, NTL, som ønsker garantier mot oppsigelser.

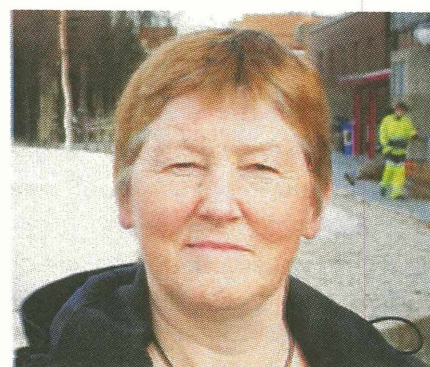
«Det er en intensjon at ingen skal sies opp som en følge av fusjonen.»

Slik lyder «avtale om forutsetning for fusjon», slik den foreligger i dag, fem uker før det hele avgjøres. Avtalen beskriver nettopp hvilke forutsetninger som må være på plass før fusjonen eventuelt kan gjennomføres.

Frustrasjon og usikkerhet

– Dette er svært skuffende, sier Torill Nustad til Tjenestemannsbladet. Nustad er leder for de 510 medlemmene i

Norsk Tjenestemannslag (NTL) sin avdeling ved Universitetet i Tromsø. I intervjuet legger hun til at dette punktet i avtalen vil skape mye usikkerhet og frustrasjon blant mange ansatte. NTL har fra starten vært kritisk til en fusjon, og har ikke endret mening. – Vi etterlyser en konsekvensutredning av en slik fusjon, sier Nustad.

TORILL NUSTAD (NTL)

MYTER FRÅ MAT-NAT

TEKST INGE STEINE
FOTO MARIUS HANSEN
& TORA ALEXANDERSEN

Som samfunnsvitenskapeleg student, er det med ei skrekkblanda fryd eg takkar ja til invitasjonen. Kven er egentlig desse folka? Er dei so nerdete som ryktet vil ha det til? Innmatrikuleringsfesten, her kjem eg!

Dag har blitt kveld og det er fest i naturfagsbygget. Studentar frå det tematisk-naturvitenskapelige fakultet (Mat-Nat) skal til pers. Eg møter Håvard Mjøen i døra og han geleidar meg i retning velkomstdrinken. Litt hyggelige fraser flyg rundt før me kjem ned til sakens kjerne. - Ja, me har hatt eit litt frynsete rykte, seier Mjømen. Me har komme inn på den litt uheldige auraen som denne studentgruppa har hatt hengande over seg. Mjømen er lei for Foreninga, som jobbar for studentmiljøet på Mat-Nat. Før hadde ein fysikkforeninga, men den blei lagt ned fordi ein ville lage ei ny forening for heile Mat-Nat. - Det var vanskeleg å få nok engasjerte folk, når ein kun hadde folk frå fysikk å ta frå, forklarar leiaren. Mjømen meiner manglande engasjement kan forklare mykje av ryktet. I kveld slår dei på stortromma. - Me hadde plass til 120 personar, so måtte me seie nei til 20-30 stk, seier Mjømen.

FESTLIG FORENING: Kapasiteten blei sprengt etter stor pågang

EVA PASSAS: Er ei av stadig fleire jenter på Mat-Nat

HENRIK WINTHER: Fysikk på dagen, fest på kvelden

Damenes kveld?

Eg ynkar meg høglytt over mi eiga kråkeskrift og eg får sporenstreks medfølelse frå Winther.

- Eg skreiv kun på datamaskin fram til eg blei tolv, so eg har samme problemet, røper bordkameraten min. Eg tystar på fotograf Hansen som blei overraska over å sjå so mange damer her. -Ja, eg tenkte også at det var mange damer her. - Første dag eg kom og såg meg rundt i det store auditoriumet, såg eg at det var over 1/3 damer der og tenkte wow! Det hadde eg ikkje trudd!

Etterkvart får me henta oss mat, drukke har me gjort ei stund. Eit par talar kjem det også, men herrenes tale er i ein eigen klasse. Eva Passas lokkar fram det eine latterbrølet etter det andre, der ho karakteriserar fakultetets gutar. Hår utan eit snev av hårprodukt i seg, cola og ferdigmat er

blant ingrediensane. Etter talen får eg avtalt å møte ho seinare i veka. Eg festar frå meg og gledar meg til å sjekke ut Mat-Natkvardagen.

Til kvardags

Utropia møter Eva Passas (20) i Mat-Natbygget. Biologistudenten viser oss rundt, me er innoom kantina, bordtennisbord og pc-rom. - Her er veldig mange trivelige folk, når ein først blir kjent, seier Passas som fortel at mange er stille og ikkje tar ordet først. - Ein blir ikkje akkurat sprunge ned av gutta, skrattar Eva. Ofte blir det éi jente rundt eit bord med mange guttar. Då går gjerne praten om fysikk. - I lengden fengar det sjelden og då blir det til at jentene set seg ilag og pratar om jenteting. Passas har likevel merka at det kjem stadig fleire jenter, ho ønskar seg endå fleire og er klar i talen: - Her er det mange fag jenter burde ta!

Slappar av og er aktive

- Det går ikkje i motekoleksjonen her liksom, Passas smiler. - Det er veldig avslappa, ein treng ikkje å pynte seg so veldig. MH blir nevt som ein motsats. - Det er mange friluftsfolk og atletar her. Mangfaldet bilir framheva - Det det er klart minst av her er det eg kallar dollydukker. Biologistudenten kan vidare fortelle at der folk andre stader går for seg sjølv under eksamenstida, kjem alle på Mat-Nat saman. - Dei folka som først er her, prøver å halde saman, fortel tjuearingen. Eindel av dei har ein veldig spesiell humor. - Ein har mange smarte folk her, nokre av dei er avhengige av at du har studert eit par år for å forstå humoren deira, seier Passas.

Dette fører oss over til nerdestempelet. Ho er ikkje heilt enig der. - Det er eindel småraringar her, men slik er det alle stader, kontrar Eva. - Veldig mange folk er aktive her og lever ikkje berre for å lese, fortset ho. Eg spør om ho får nokon rare reaksjonar av folk, når ho seier ho går på biologi. - Nei, biologi er jo eit ganske mjukt fag, men møter eg ein som studerar industriell matematikk til dømes, so tenker jo eg også, ooo, smarting!

Intevjuet nærmar seg slutten og eg sitt igjen med ein følelse av at livet på Mat-Nat slett ikkje er so ille. Ja, det høres faktisk trivelig ut. Alikevel, det må då være noko ta tak i? - Folk kan gjerne være mindre sjenerte, seier Passas lurt.

IKKJE NOKON BLEKKULFAR

Tekst TALE SEVERINA HALSØR
FOTO ASKILD GJERSTAD

Marte Nilsen tykkjer jobben er kjempeslitsom, men på ein nyttig måte. Litt som trening. Møt Attac-leiaren mellom boss og politikk på Gåsvær utanfor Kvaløya.

På eit svaberg med utsikt rett ut i stor havet og med svak bølgeskvulp som bakgrunnsmusikk sit leiaren i Attac Noreg, Marte Nilsen, og drikk kaffi. Men ho speidar ikkje drøymande ut i horisonten, som ein gjerne skulle tru at leiaren for organisasjonen som har «ei anna verd er mogleg» som sitt viktigaste slagord, ville gjere på ein stad som denne. Marte er berre ikkje heilt den typen. I staden har ho skit på hendene og nokre svære sekkar med stinkande boss frå fjøresteinane attmed seg. Ho har vore med å rydde den vesle øya Gåsvær for boss, i lag med studentpresten og engasjerte sjeler frå kristelege studentorganisasjonar og sjølvsgatt Attac Tromsø.

Seint engasjement

Trass sitt politisk engasjement, er ho ikkje nokon Blekkulfar. – Eg starta med politisk arbeid veldig seint og har aldri vore engasjert i Natur og Ungdom eller politiske ungdomsparti, slik som veldig mange norske ungdommar er. Eg blei politisk aktiv først med Attac når det kom til Noreg. Den koblinga mellom det globale og lokale som er grunnideen i Attac, var akkurat det som passa meg og var det eg hadde sakna. Eg ville jobbe med globale strukturar samstundes som det handla om min eigen kvardag, seier Marte på si underfundige dialekt. Eit utslag av eit overlevelsesinstinkt då ho som ung tenåring flytta frå Bergen til Ål i Hallingdal, og forsøkte å slå om. Resultatet er ei mjuk, sørlandsaktig dialekt, og saman med Marte si lange, lyse flette og klare auger kunne ein få inntrykk av at det var søt og snill pike som var Marte sin karakter. Meir feil kan ein vel ikkje ta, i alle fall får vi svar på tiltale når vi spør om korleis det er å vere talsperson for ein sopass kontroversiell organisasjon som Attac.

– Eg syns ikkje vi er så kontroversielle, eg, utbryt Marte høgt, men kortrolert.

– Eg trur veldig mange er einige i den samfunnsanalysen vi har, men det er klart at det er ulike interessekonflikter ute å går her. Til dømes når det kjem til skatteparadis er det ikkje mange som seier at dei ønskjer å verne om skatteparadisa, men det er likevel motstand når ein prøver å ta det opp. Det syns eg vi såg veldig godt i den vesle episoden med Per Ditlef-Simonsen, som var alvorlig nok, i og for seg. Der såg vi kor mange rike og mektige menneske som ønska å bagatilisere hendinga. Det seier nok noko om omfanget av problemet.

Gamle damer og picnic

Eg trur heller det er mange som ønskjer å skape eit bilde av Attac som ikkje stemmer med slik vi verkeleg er. Til dømes arrangerte Attac Frankrike ein gong picnic på Jersey, som er eit kjent skatteparadis. Då troppa det opp eit stort poitioppbud, som hadde hentet forsterkningar heilt fra Skottland, for å ta i mot demonstrantane. Og i land trippa det ein gjeng gamle, franske damer med joggeskoa og permanenten sin og ville berre dele ut litt løpesetlar. Trur politiet vart ganske skuffa over desse kontroversielle Attacar-ane då.

Apropos Attac og gamle franske damer, er det ikkje slik at Attac blei starta for å vere ei folkerørsle som skulle samle folk i heile verda, men så er det berre universitetsstudentar og gamle intellektuelle i byane som engasjerar seg der? Har de svikta grasrota?

– Det er klart at det meste av aktiviteten vår er sentrert til byane og kring universiteta og at mange studenter er veldig engasjerte. Men at det er eit eliteprosjekt eg er med i, det vil eg absolutt ikkje vere med på, seier Marte med ei stemme som har blitt endå litt høgare og klarare.

– Ei folkerørsle kjem til når det er noko på spel for kvart einskilt menneske. I Noreg er det mindre av desse typane saker, men når vi ser på Attac i Latin-Amerika og Asia ser vi at det er andre og større delar av befolkninga som blir mobiliserte, fortsetjer ho.

Men Attac er vel mest kjend for sitt arbeid i Europa og ikkje blant jordlause i Brasil?

– Ja, det siste året har den europeiske Attac-rørsle blitt meir samkøyrd. I det europeiske nettverket diskuterer vi framtida for eit sosialt Europa, i forhold til utvikling av ny grunnlov for EU, tenestedirektivet og andre sanne saker. Det handler jo om at vi er blitt flinke til å snakke saman, slik at vi no klarar å lage desse felleskampanjene.

Usolidariske?

Attac har blitt anklaga for å vere usolidarisk med arbeidare i Aust-Europa når de går i mot innføring av tenestedirektivet i Norge?

– At vi er det? Usolidariske? Marte snakkar endå høgare og vrir på seg. – Joda, eg har høyrte det argumentet før, men eg har aldri høyrte nokon klare å argumentere for det på ein ordentlig måte. Eg har høyrte mange prøve seg, men det går aldri så veldig bra. For det er jo ingen som er i mot at det kjem folk og jobbar her i landet, det er vi jo for. Det vi argumenterer mot er at dei som kjem hit ikkje skal få like rettar som sine norske kollegaer. Vi ser at det allereie har vore ein del hendingar med sosial dumping i Norge, særleg i yrke der organiseringsprosenten er låg og kor folk er tilsette på midlertidige kontraktar gjennom vikarbyrå i utlandet. Så no er tida inne for at Dag Terje Andersen tek seg ein bolle, tøffar seg litt opp og brukar reservasjonsretten. Ikkje for å stogge arbeidsinnvandringa, den har vi allereie, men for å ha kontrollmoglegheiter. Det er det det handlar om.

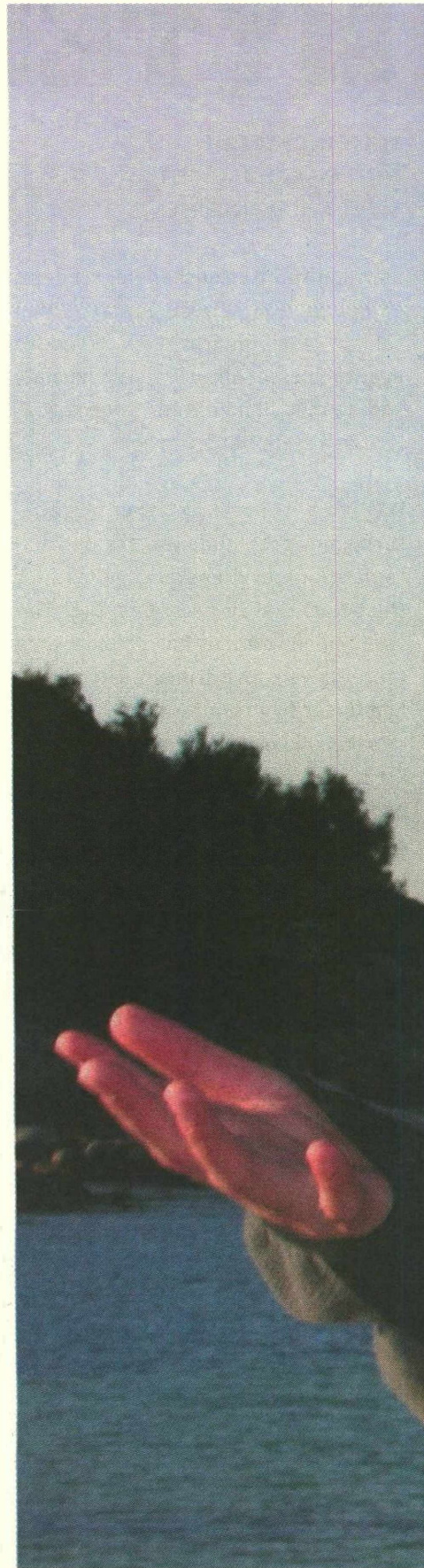
Så det heile er berre ei mistyding?

– Nei, det her er nok heilt medviten tåkelegging, for å gjere debatten vaskeleg for folk, svarar Marte like klart som alltid. Om enn litt høgt. Vi prøver oss inn på eit trivelegare tema for å få litt betre stemning.

Slitsomt å jobba for ei anna verd

Trur du ei anna verd er mogleg?

– Ja, absolutt! Marte smilar og ler. Ikkje noko fnising, Marte ler ordentlig, før ho held fram. – Det er ikkje snakk om å revolusjonere verda på ein dag, men å få til ei kursending som

er viktig for at folk skal få større innverknad på sin eigen kvardag

Kva er det med jobben din som er mest givande?

– Det er dei små tinga. At ein får allmenn aksept for ting som for berre for få år sidan var veldig kontroversielle. Som til dømes skatteparadisa. Det var jo veldig få som snakka om det for berre fem år sidan. No er det eit heilt vanleg omgrep.

Og kva er det mest slitsomme?

– Alt er slitsomt. Alt i Attac er kjempeslitsomt, men slitsomt på ein nyttig måte. Det er litt som å trene, når eg sluttar som leiar i Attac må eg sikkert starte å trene for å holde meg sjølv i sjakk

Stemninga lettar endå eit par hakk når to av dei lokale Attac-arane stuper uti det iskalde vatnet. Marte seier at ho ikkje forstår seg på sånt, eg går ut i frå at det er fordi ho ikkje ser heilt det nyttige i å bade i Nord-Noreg på denne tida av året og føler tida er inne for meir politikk.

Om du måtte velje ei sak å arbeide med, kva for ei sak ville det vere?

– Då ville eg ha jobba med skatteparadis, når vi ser kor mykje pengar som blir gøymt unna. Det er i alle fall 500 milliarder dollar årleg som går ut av fattige land gjennom skatteunndragingar og intern misprising innanfor selskapa. Desse pengane forsvinn inn i eller blir kvitvaska gjennom ulike skatteparadis. Det er totalt mange gongar meir enn den bistanden som

kjem andre vegen. Så vi hiver oppi bøtta med bistand, og så ser vi ikkje at det er hol i bøtta og at alle pengane renn ut att. Skatteparadis er alvorlig for alle land. For det gjer det mogleg for rike menneske og selskap å lure seg unna og ikkje ta del i samfunnet.

Patentar på medisinar

Attac Norge har nyleg lansert ein ny kampanje om patentar på medisinar, og den eigentlege grunnen til at Marte er med på miljøhelg på Gåsvær er nettopp for å fortelje meir om kva problematikken kring patentar på medisinar er.

Men om vi då vel å gå bort frå patent på medisinar, korleis skal ein sikre selskapa sine insentiv til å forske fram nye medisinar?

– Probet er at marknaden for medisinar i den tredje verda ikkje fungerer. Det er ikke kjøpekraft til å kjøpe medisinar slik at det er lite medisinar i utgangspunktet. Patenter funkantar om det er ein marknad, er det ikkje ein marknad så funkantar det ikkje.

Men eg lurte på alternativet?

– Ein kan til dømes opprette statleg finansierte forskningsinstitusjonar som kan jobbe fram medisinar. Eller, som er forslaget til Joseph Stiglitz, tidligare sjef i Verdensbanken, premiepottar. Det går ut på at ein samlar middel i ein pott og lyser ut ein slags konkurranse om kven som klarar å forske fram ein medisin til ein gjeven sjukdom. Den som vinn vil då få potten, men må gi frå seg rettane til medisinen, som vil bli produsert og seld

til kostpris. På den måten vil ein få konkurranseinsentiv, meir enn kva vi har i dag, og samstundes vil store delar av verda få tilgang til viktige medisinar til ein mykje rimeligare pris, avsluttar Marte.

FAKTA

%

Kven: Marte Nilsen

Alder: 30 år

Stilling: Leiar i Attac Norge

Utdanning: Held på med PhD i religionsvitenskap ved Universitetet i Lund

Aktuell: På turné i Nord-Noreg for å lansere Attac sin nye kampanje, Pasienten før patenten.

Å MINGLE MED SINGLE

TEKST OG FOTO KRISTIN R. TORGERSEN OG FRITHJOF E. FJELDSTAD

Dette er fortellingen om to åpensinnede mennesker som utforsker menneskets til tider gåtefulle natur.

Kristin (23) og Frithjof (24). Telt, sovepose og en pose chips. Vi trodde vi var klare for singelfestival. Vi tok feil.

Oppslaget i Bladet Tromsø glitret: Singelfestivalen ved nedre Måselvfossen camping (fredag 31. august – søndag 2. september). For en mulighet, for en fest, for et liv!

En dag forsinket (lørdag) setter to unge studenter (Kristin og Frithjof) seg på bussen til Bardufoss for deres første sprang ut i sosiologisk feltarbeid, proppfulle av fordommer og uten metode. Er vi for sent ute? Svaret skal, tross forsinkelsen, ganske fort vise seg å bli et rungende nei. Etter snaue to timer buss og en kjapp tur gjennom Bardufoss sentrum i høy singelfaktor (tursekker og naive blikk lurer ingen) praier vi en drosje.

Ikke for sent

- Det blir 386 kroner, takk, kommer det stramt fra mannen bak rattet. Vi er ankommet. Destinasjon: Singelfestivalen ved nedre Måselvfossen camping i indre Troms - bare klangen minner om bitre tårer, angst og flatfyll.

Ved første øyekast minner plassen om tidenes bakfyll. Restene av nattens aktiviteter ligger og damper i luften.

Ellers blikkstilte. To menn møter hverandre.

- Kor du e fra?

- Fra sans og samling, høhhøhø.

Vi er på rett plass.

På vei til teltplassen passerer vi en lystig gjeng, utstyrt med trubadur, pils og upåklagelig allsangfaktor. Creedence Clearwater Revivals eviggrønne P4 hit "Have You Ever Seen the Rain" jomer fra en sliten kassegitar og 40 år gamle stemmebånd. Rustent, lekkert og nostalgisk. Mens vi fortsetter oppsporingen av teltplassen vår, samt noen jevnaldrende likesinnede, merker vi to ting. Ingen andre skal sove i telt og det later til å bli kaldt, svært kaldt.

- Øy, kom hit! roper en stemme.

- Dokker to jentan (Frithjof har langt hår)!

Uten å se oss tilbake fortsetter vi resolutt med faste skritt mot vår ensomme leir.

Det er stille før stormen.

Rekognosering 1

Etter hard kamp med teltet for å få det til å stå oppreist, en scene som hadde sett fabelaktig ut i rask film, legger vi en slagplan. Med vårt ensomme telt stående igjen legger vi ut på rekognoseringstokt 1. Vi skal finne de single sjeler.

Vi møter en mann.

- Hello, do you speak Norwegian? (Frithjof er adoptert koreaner)

- Ja...?

- Ok, first time in Norway? følges det opp.

Han fikk det visst ikke med seg.

Med ett drar vi kjensel på ham. Det er trubaduren fra allsangsplassen. Ikke helt edru, men vi avtaler å møte ham litt senere på kvelden før han subber videre.

Campingplassen er stort sett som andre campingplasser. Full av campingvogner, et felles sanitæranlegg med is-kiosk vegg i vegg, hovedhus for arrangementer og minigolfbane. Det er til og med et svømmebasseng, men det er tømt for sesongen, noe som gir plassen en litt ensom aura. Dessuten er det særdeles få mennesker å se. Hvor er alle sammen? Er singelfestivalen blitt overflødig? Intuisjonen melder om kraftigere tak, når bare mørket kommer.

Øyvind Michaelsen, 007 og ordføreren i Salangen

Noe overrasket over den mektige stillheten tusler vi tilbake til leiren, men så plutselig

- Hey, kom hit, ta bilda, kom inn i vognna vårres!

Det er Øyvind Michaelsen som er på tur med sine kompiser, 007 og Leffe (kodenavn: ordføreren i Salangen).

De har en diger campingbuss ved navn Hjulhuset, og utenfor ligger rester av bakt potet, chips med ost og løk, ølbokser og rødsprit.

- Are you from Norway? (Frithjof er adoptert koreaner).

- Jada.

- Stig inn i vogna!

Inni vogna går det i Åge, sprit og bakt potet. Og samtalen har verken rød tråd eller innhold, bortsett fra 007 som kontinuerlig spør Frithjof

- Kor du fra, sånn egentlig?

Babbelet flyr veggimellom, men rett før vi forlater selskapet får Øyvind, som har fulgt oss ut av bussen, sagt at

- Jeg tror denne festivalen går til helvete. Det er jo bare en stor fyllefest, ingen finner kjærligheten her. Det er jo egentlig ikke noen festival, men en stor fest som er helt lik alle andre helger. De bare kaller dette for noe annet. Han illustrerer med å svinge en rive litt tilfeldig rundt omkring.

- Ja! roper 007 og ordføreren i Salangen, som har hengt ut av vinduet stort sett hele tiden.

Rekognosering 2 og plutselig var jeg førti

Etter en lengre pause i teltet, som nå begynner å bli en optimal kjøler, gir vi oss ut på ny vandring. Og stemninga har tatt seg opp. Vi merker nå at det er selvfølgelig i hyttene folk har oppholdt seg hele tiden, og vi kjenner et stikk i hjertet over å ikke ha en varm hytte selv.

I de ulike hyttene er festen et faktum. Stort alkoholinntak, hyppig sjekking og dansebandmusikk. En annen hytte har, til vår store begeistring, trekkspill og allsang.

- Vi varmer opp med trekkspill, og så blir det rock'n roll med gitar senere, kommer det fra en av mennene.

En annen, Trond, kan fortelle at han fremdeles føler seg ung, til tross for at han har begynt å dra litt på årene.

- Jeg føler meg jo ikke så gammel og hadde kanskje håpet på at det skulle dukke opp noen litt yngre damer her,

sier han og pirker litt i den blanke ringen han har i øyenbrynet.

- Plutselig var jeg førti liksom.

Vi får en oppriktig forståelse for den unge herren, men rett før neste spørsmål, så kommer det:

- Ops, jeg feis, sier han og ler blygt.

Vi går videre.

I hovedhuset har kveldens liveband The Runaways både DDE, Åge, The Kids, Elvis og Creedence på menyen. Det danses tett swing og frodig vals, og et kjapt kast med blikket estimerer gjennomsnittsalderen til 50+. Men så med ett, til tross for grensesprengende harryfaktor og til tider usmakelig oppførsel (tafse, tafse) av godt voksne mennesker, brer det seg en slags romantisk stemning over det som begynner å ligne en festival. Utenfor gløder grillen, folk svermer ut og inn og har det tilsynelatende riktig trivelig på sin egen måte. Det klemmes, kyskes og danses. Livet får en ny mening når til og med pensjonister våger seg ut på en liten flørt, sånn helt på

tampen. Ved å bare sitte ned og la blikket gli rundt i lokalet er det nesten rørende, ekte og uforpliktende. Det er, tja, kjærlighet i sin enkleste form. Skjønt, å bli sjekket opp av en 66 år gammel sjøsme og åttebarnsmor fra Alta, blir litt i overkant. Men alt i alt faller våre fordommer til en viss grad i grus, dette er et bra tiltak!

Trygg arena

En av initiativtagerne, Linda Wessel Nybrott, synes det er viktig å skape en trygg arena for folk som er i samme livssituasjon.

- Mange, kanskje spesielt mennene, synes det er flaut å stå frem som singel og på leting. Derfor er det fint å kunne samle flere rundt en hyggelig og ufarlig setting, forteller hun.

Hvordan har responsen vært?

- Den har vært meget bra. Det kom litt færre enn vi hadde regnet med, men nå begynner det å hjelpe på. Det har jo kommet en del nå som det er

sent på kvelden, og det ser ut som folk koser seg.

Linda, som selv er singel, ble henta inn på grunn av hennes kompetanse og erfaring innen administrasjon.

- Dessuten er jeg engasjert, skyter hun inn.

Tror du kjærligheten er å finne her da?

- Nei, ikke for min del. Jeg er her for festens skyld, og det tror jeg egentlig gjelder mange av de andre her også, smiler hun.

God natt og avreise

Gradestokken har krøpet mot minus tre, så Linda får innlosjert oss på sanitæranleggets vaskerom. Med sovepose og liggeunderlag kapitulerer vi. Igjen står teltet kaldt og ensomt igjen.

Vaskerommet viser seg å holde samme temperatur som teltet, men vi orker ikke mer. De gamle har vunnet. Vi sovner med hakkende tenner i årets lengste natt.

Neste morgen pakker vi sammen og nyter stillheten. I det vi forlater området klinger gårsdagens husbands selvskrevne favoritt, Forelska i lærer'n.

- Kom tilbake om femten år!

Tretti passer nok bedre.

Like single, men en erfaring rikere. Alt i alt en interessant opplevelse.

FEM PÅ SINGELFESTIVAL

Hva er det beste sjekketrikset?

Tom Erik:

- I love you så svetten renn

Björg:

- Å smile, haha.

Jani, Veli-Pekka og Mikko:

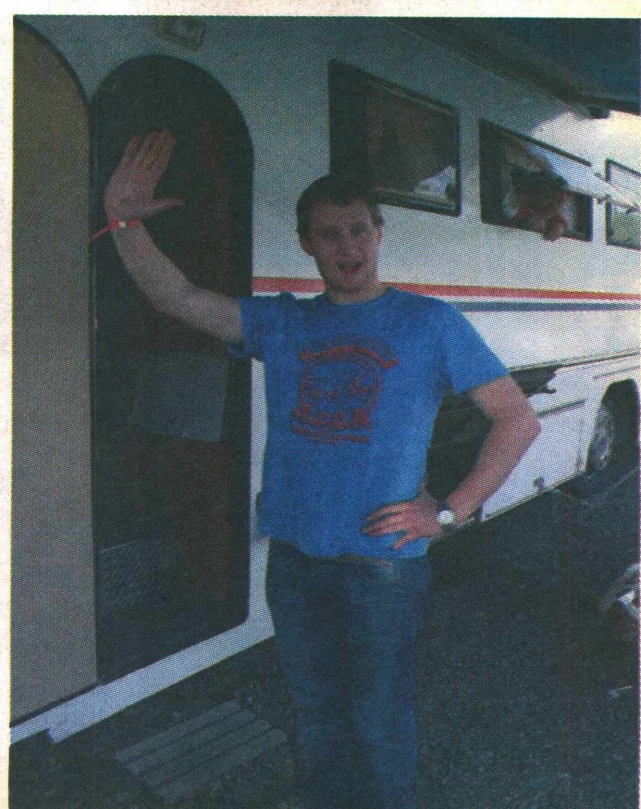
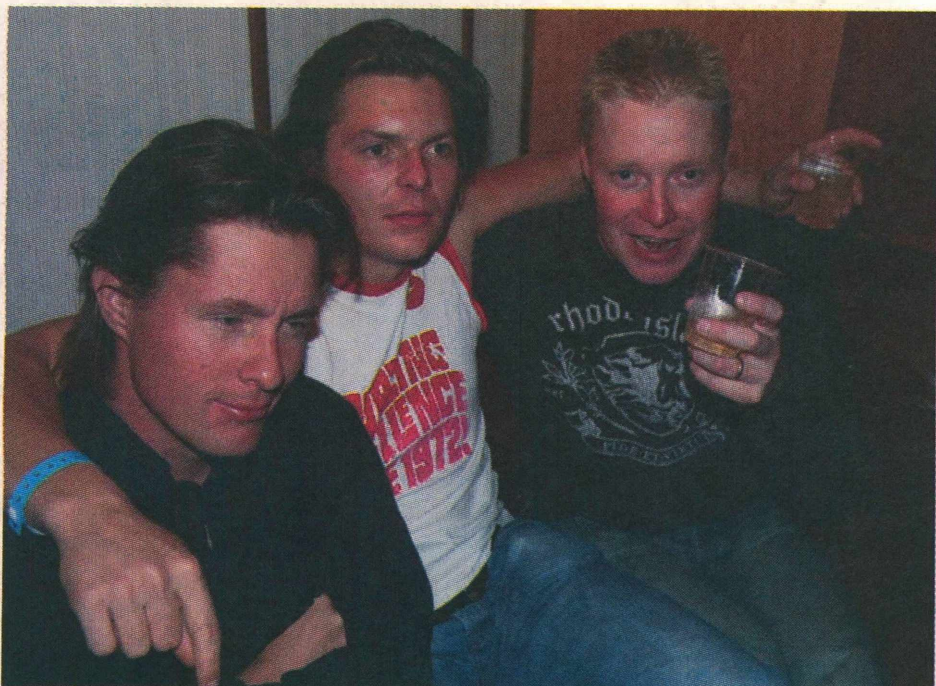
- We work here, we build – helvete!

Trond:

- Skru på sjarmen.

"Kokken":

- Elefantrikset (dra ut bukselommene og vifte med kuken)

HEKTA PÅ LYSET

TEKST SIGRID M. HOHLE

FOTO KJETIL SKOGLI & BÅRD LØKEN

Noen sier det er djevelen, andre at det er molekyler i kollisjon. Nordlyset skaper iallefall fortsatt reaksjoner.

Nordlyset er noe innbarka nordlendinger sjelden løfter på øyelokket for. Vordende Tromsø-studenter kunne lese i infoavisa de fikk før de ankom byen at det er så mye nordlys her at "det blir nesten litt vulgært med så mye bling bling på himmelen". Om det oppfattes som dagligdags eller noe som tar pusten fra deg - som Tromsø-student plikter du nesten å vite litt dette myteomspunnede fenomenet.

Skreddersydde turer

Nordlyset er en viktig del av den nordre landsdelens identitet og Tromsø er et av verdens beste steder for observasjon av lysfenomenet. Naturfotograf og nordlysentusiast Kjetil Skogli har i et års tid holdt på med guidede nordlysturer for Tromsø-turister.

er spesielt vanlig rundt jordas magnetiske poler. Befinner man seg på den nordlige halvkule kalles det nordlys (lat. Aurora borealis), på den sydlige kalles det sydlys (lat. Aurora australis). Lyset er et resultat av en partikkelstorm fra sola, ladete partikler som fanges opp av jordas magnetfelt. Partiklene treffer luftmolekyler og atomer i spiralbanene de tar rundt de magnetiske feltlinjene mellom polene, og får dermed luftmolekylene og atomene til å lyse.

Lyset kan for eksempel vises i form av stråler, buer og draperier. Når partiklene kolliderer med nitrogen i atmosfæren blir lyset blått eller rødt, når de kolliderer med oksygen blir lyset grønt. Nordlyset er på en måte et avtrykk av atmosfæren, for fargene avspeiler de forskjellige høydene gassene nitrogen og oksygen er i.

- Generelt blir polarlyset mer rødt i sør. Her oppe i nord er det mer grønt - og på fotografier ser det ofte enda grønnere ut enn det egentlig er, sier Skogli.

IVRIG: Kjetil Skogli følger etter nordlyset overalt, men passer på å ikke terge det.

«Hvis barnet unnfanges under nordlys har det hele verden foran seg.»

Skogli forteller at han har tatt med turister fra blant annet England, USA og Australia på nordlysobservasjonsturer, men aldri noen fra Norge. Hans opplegg skiller seg fra andre firmaers ved at han har mer skreddersydde pakker uten noe fast sted han drar. Er det ikke klarvær i Tromsø-området, kjører Skogli turistene mange mil inn til finskegrensa om så nødvendig. For å få se nordlys er det nemlig tre ting som gjelder: en bør komme seg bort fra by og menneskelige lyskilder, himmelen må være klar og tålmodigheten på plass. Den beste tida for å se nordlys er mellom seks og tolv på kvelden, med en topp rundt klokka ti.

Med i prisen får turistene av Skogli en hel pakke i form av bålhygge, landskapssightseeing og en lidenskapelig interessert Skogli som forteller. Om ønskelig legges det opp til teltovernatting og litt lengre gåturer. De fleste kommer i par, men noen kommer også alene for å se nordlyset.

Aurora borealis

Skogli forklarer pedagogisk at polarlyset er et fenomen på natthimmelen som

Djevelens verk

Det er mange sagn knyttet til nordlyset. Fra gammelt av trodde man det var selve djevelens verk, og så man nordlys spådde det all slags elendighet. Med så lite kunstig lys og dermed mye nordlys det var før i tida må folk ha gått rundt i evig redsel, påpeker Skogli.

Noen steder med nordlys hører barn fortsatt at de skal vinke med noe hvitt for at nordlyset skal vise seg. Andre steder sies det at man ikke skal vinke med noe hvitt, for da kommer nordlyset og tar deg.

Skogli forteller at barnetrua fortsatt sitter litt igjen hos ham.

- Jeg pleier ikke akkurat å peke på nordlyset i hytt og pine, jeg er nå litt overtroisk.

Tålmodighet

Utrøpias utsendte får være med Skogli til Kvaløya, nærmere bestemt til Finnvikdalen, for å jakte på nordlyset. Etter et par timers venting uten at aurora borealis bærer oss med sin dans kaster vi inn håndkleet. Selv etter iherdig vinking med hvite votter er

himmelen like fri for grønne, røde eller gule sjatteringer, og vi gir opp for kvelden. Men når vi setter oss i bilen igjen er det i trygg viten om at tiden snart nok vil komme til å få se nordlys for oss som blir her i vinter.

For turistene Skogli vanligvis kjører rundt til nordlys-spots er det mer om å gjøre at nordlyset kommer. Skogli forteller blant annet om to frierier under nordlyset, nøye planlagt med Skogli i flere måneder før selve kvelden.

Flere turister gråter når de får se nordlyset, forteller Skogli, så stort er det for mange. Og selv om de ikke skulle få se nordlys så er det helt nytt for mange å oppleve stillheten og den intense stjerneklarheten som kommer når man fjerner seg fra byens lys og larm.

Barn av nordlyset

Selv om ikke alle nordlendinger er spesielt opptatte av nordlyset, er fenomenet viden kjent verden rundt. For japanerne er den aller gjeveste unnfangelseslokasjonen nettopp under nordlys. - Hvis barnet unnfanges under nordlys har det hele verden foran seg, humrer Skogli. I tillegg regner

japanerne nordlyset som ekstremt helse- og lykkebringende på alle måter.

- Jeg har ikke hatt noen japanere på mine turer, men jeg har hørt om at andre som driver med lignende turer har kjørt par ut til et sted det er fint å se nordlys, med et ferdig laget elskovsreir av reinsdyrsfeller. Så har de hentet paret morgenen etter, forhåpentligvis med et foster av nordlysets lykke i magen.

DIKT

Guovvsat, guovvsat
Buoidebihtta njálmmiss
Veah ir gállus
Ákšu sealggis
Ja spihkár njálmmiss

Nordlys, nordlys
Fleskebit i munnen
Hammer i panna
Øks i ryggen
Og en spiker i munnen

Tradisjonell samisk regle brukt for å terge nordlyset slik at det kom for å ta deg.

HELMETS & CHOCOLATE

TEKST DANIELLE HOLLMAN

Norway is like the Netherlands in many ways. Since both countries are European and have few cultural differences, the transition was not that big for me. However, there were some things that surprised me when I came here.

The most important difference, is one that many students face. Supermarkets here are open relatively late, which, I think, is ideal. However, when I wanted to go to a party and pick up some alcohol beforehand, I came to a nasty surprise. There was a curtain over the beer shelf and someone explained to me that you can't buy beer after 8 o'clock. Why?!

But then we saw these little bottles, which said whiskey, rum and vodka on the label. What about that? You can actually buy vodka in the supermarket, while you have to buy wine at the vinmonopol? Even though the answer is simple, it took us a while

to figure out. If you distil your own alcohol (pure ethanol), which doesn't have any taste, you can add some flavour from a bottle like that...

Another big difference with the Netherlands is nature. Simply put, we don't have any. Our whole country is filled with houses, and the bits of forest we have, are carefully planned. Usually the trees are all in a row and you can see the pattern in which they were planted.

Such a big contrast with Norway: the immense empty stretches of land, forests and the huge mountains surrounding the island. It's so beautiful! The wooden houses surrounded by the water and the mountains look like a fairy tale to me. People here like exercising in nature a lot, which I can imagine. Also you see many bikes here.

We also cycle a lot in the Netherlands, but our bikes look slightly different. Most of them don't have any gears, and mountain bikes are rare, if seen at all. Of course, without any

mountains, we don't actually need them. People in Norway wear helmets while cycling, which I find very funny, since no one older than 5 does that in the Netherlands.

One last thing that is absolutely divine here: the chocolate. I'm definitely bringing a lot home!

DANIELLE HOLLMAN studies Biomedical Sciences in the Netherlands, and is taking subjects in Biomedicine and English here.

RECOMMENDED

Herbs. Funny detail: despite of what many people think, the Dutch use little herbs. The people buying it mostly are tourists.

For literature I would recommend "Hart van Steen" (heart of stone) from Renate Dorrestein, which is a drama about the consequences of a trauma.

For music I would recommend Kreezip, which is a Dutch rock band with English lyrics.

ORDBOK/ DICTIONARY

Fiets = sykkel/bicycle

Drop = lakris som nederlendere elsker/liquorice Dutch people love

Broodje = fyll rullet rundt i brødsmuler, som er kjær nattmat for de lokale./type of fastfood

Bier = øl/beer

Dag! = hei og hadet/hi & bye

Hoi= hei/hi

Tot ziens! = sees!/see you later!

Hoe heet jy? = hva heter du?/ what's your name?

Ik heet... = jeg heter.../my name is...

Waar kom jy vandaan? = Hvor kommer du fra?/Where do you come from?

Ik kom uit Noorwegen = Jeg kommer fra Norge/I'm from Norway

EUROPAS BESTE BY

TEKST OG FOTO INGRID SANDNÆS

Jeg har nettopp ankommet Groningen, en sjarmerende og noe ukjent by nord i Nederland. Byen blir for de fleste beskrevet med et ord: Paradis. Ikke bare fordi å røyke marihuana eller sopp er dekriminalisert, men det er kanskje delvis forklaringen på folks vennlighet. Man finner alt fra brune puber til enorme diskoteker, så enhver kan finne sin egen avkrok. I en bygning er det hele fem ulike puber, så sjansen for å rote seg bort etter et par pils er stor. Derfor må man forvente å miste venner og heller bare bli kjent med noen nye.

Groningen er nylig kåret til å være en av de beste europeiske byene å bo i, her trives befolkningen best. Lufta er lite forurenset, mye grunnet alle syklistene. Det florerer av tilbud og folk

er imøtekommende. Den første søndagen i måneden er byen full av mennesker, da er det markeder over hele byen med bl.a. røkelse, kniver, bøker og sykkeldele. Hver lørdag er det frukt og grønnsaksmarked. Det er spesielt vanskelig å gå forbi de fristende sjokoladepodene som har forvillet seg inn blant alt det sunne. Daglig kommer man over en butikk fylt av antikviteter med alt fra gode vinylplater til militærutstyr via kinostoler.

Man kan tro man er i en lekeby, for bygningene er sjelden over fire etasjer og det er sykler overalt. Det er en fare for at en nybegynner lett kan bli påkjørt eller kjøre på litt av hvert. I lyskryssene har sykler fra alle kanter grønt samtidig, og om man ikke kan de riktige signalene kan det ende riktig så ille. Campus for humaniora, samfunnsfag og jus er midt i byen, el-

ler rettere sagt en del av byen. Man kan lett forville seg til å besøke en pub på veien fra en forelesning til en annen. Herlige matretter fra hele verden kan fås for 25 kroner, så man hopper lett over kantinematen. Øl koster fra 8 til 30 kroner, men størrelsen varierer. De til 8 kroner er som regel ikke mer enn en halv halvliter, mottoet her er at man skal ikke drikke varm øl!

Skyggesiden av byen er, for de fleste, at de har sine egne red-light districts. Interessant for enkelte velstående studenter som ikke får napp på byen. Coffeshops er noe mer akseptert. Tilhengerne hevder at Nederland er et såpass tettbefolket land at man må akseptere hverandres (u)vaner, men akkurat hva dette innebærer diskuteres høyt og lenge.

ETTE SKJER PÅ DRIV

25. SEPTEMBER

SEP LILLELØRDAG

SEP SUPERFAMILY

SEP TIDSMASKINEN

MUSIKKQUIZ

SEP HELE DRIV

SEP TIRSDAGSVIN

SEP NRF BESTILLINGSVERK

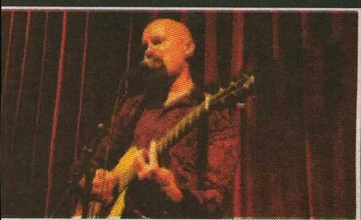
M HAAKON GEBHART

LILLELØRDAG

SEP BARE EGIL BAND

SUPP EL CUERO

SEP INSOMNIA KICK-OFF

MED FROST

SEP LØRDAGSDISCO

SEP TIRSDAGSVIN

OKT INSOMNIA FESTIVAL

NW.DRIV.NO

driv

KONSERTER HØST'07

4. OKT RAGA ROCKERS

11. OKT MINOR MAJORITY

17. OKT CLOROFORM

18. OKT DANCE WITH A STRANGER

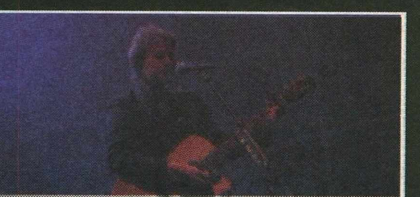
19. OKT HUT OG ALSOS

25. OKT BLACK DEBBATH

27. OKT TOM MCRAE

Basert på Erlend Loes roman

MONSTER FILM PRESENTERER EN FILM AV PETER NÆSS

TATT AV KVINNEN

TROND FAUSA AURVÅG MARIAN SAASTAD OTTESEN PETER STORMARE

HENRIK MESTAD LOUISE MONDT INGAR HELGE GIMLE THERESE BRUNANDER TRUDE BJEERCKE STRØM ANNA GUTTO OG STEN LAJUNGREN CASTING METTE HOLM NIELSEN
KOSTYMER CAREN FABRITIUS GRAM LØSE-PRODUKTER JAN-ERIK GAMMELING MAKERER JUNE PAALGARD DESIGNER EIVIND STOOD PLATOU LYDREDAKTØR HUGO EKORNES BOKDRUK BETTINA SCHRÖETTER
KOMPOSISJON ASLAK HARTBERG KLIPP INGE-LISE LANGFELDT MONTASJØR STEN NURGE AS MÅLER JOHAN BØGAUS OG PETER NÆSS FOTO MARIUS JOHANSEN HANSEN 114 PRODUKSJON OLAV BEN REGI PETER NÆSS

MONSTER

1749,-

Quicktionary II

Oversetter engelske ord på sekunder
Skann inn et engelsk ord og se oversettingen
til norsk på pennens display.

Om du vil kan du få uttalelsen med hjelp av
fonetisk tekst. Pennen inneholder en
engelsk-norsk
ordbok med ca 300 000 ord og uttrykk.

I PAKKEN
Quicktionary II
Beskyttelses eske (hardplast)
Norsk manual og dokumentasjon
Øreplugg
2 AAA batterier

AKADEMISK KVARTER

INGE STEINE
KULTURREDAKTØR

KULTURLEIAR

Å være kunstar er ikkje berre berre. Vil eg tru. Heller ikkje i Tromsø. Vil eg tru. Likevel vågar eg, som ein ikkje-kunstnar, å synse litt omkring emnet. Det later til at kunstnarane har fått det litt lettare. Mang ei sjel har lenge og vel etterlyst eit kunstnarutdanning i Tromsø og no er Kunstakademiet på plass. Mottakelsen har vore prega av begeistring. Tidlegare har Kunstforeninga gjort ein stor jobb i forhold til byens unge lovande. Likevel har ein mangla prikken over i'en i form av ei meir formell utdanning. Skal ein tru involverte i nyskapinga vil akademiet også være ei positiv kraft utover det å tilby ein bachelorgrad. Ein får samla kreftene, lyder det. Gjennom 4x4 utstillinga, som nylig blei arrangert i Tromsø Kunstforenings lokaler, fekk ein eit døme på kva ein kan vente seg. Her var kunstakademiet studentar tungt inne og gjorde sitt til at utstillinga blei ein suksess. Å samle krefter er slett ikkje ein dårleg idé, om ein då fungerer ilag, vel og merke. Det lovar iallefall godt so langt.

Kva som kjem ut av akademiet, er ikkje godt å seie. At det vekker oppsikt er derimot klart. Spørsmålet er kva som skjer når alt oppstyret har lagt seg og alt får satt seg. Vil lovorda omsetje seg i konkrete og permanente verknader? Store ord har me hørt før, men når alt kjem til stykket er dei lite verdt utan konkrete utslag. Likevel er det grunn til optimisme, med tanke på at Tromsøs kunstliv no får styrka fundamentet sitt gjennom ein ny permanent institusjon. Slik sett burde det bli enklare å organisere tilveksten, samkjøre kunstmiljøet, samt sikre seg sårt tiltrengte midlar til byens ildsjelar.

No håpar eg Kunstakademiet går troll i ord og gjer byen eit løft. For sjølv om Tromsø har mange innslag frå mange kulturar og land, er det like fullt ikkje verdens spenstigaste by. Det er ikkje so veldig ofte ein blir overraska og endå sjeldnare ein blir tatt på senga. Det hadde gjort seg med meir spontanitet og kreative innslag i byen. Eg vil bli utfordra, eg vil bli tatt på senga. Det burde la seg gjere i den Nord-Norske hovudstaden. Ei kube av svermande unge kunstnarar ser eg i so måte fram til. Sjølv eg, ikkje-kunstnaren.

KUNSTNERISK BØLGE

TEKST INGE STEINE
FOTO TORA ALEXANDERSEN

Der Høgskulens ingeniørar og økonomar før har fått halde på med sitt i ro og mak, er det no eit nytt innslag. Kunstakademiet har opningsfest og Utopia er invitert.

Me svinsar rundt kunstneriske sjeler og instelasjonar. På rommet som i anledninga er ein romodysse kan ein sitte på puter rundt bord med god liten mat. Veggane er verdensrom og gjennom filmsnurring på ein av dei, kan ein kikke ut. Utopia går med stjerner i augene ut i gangen og møter Ane Elene Johansen, som er 20 år og yngst på det nystarta studiet. Kvifor Kunstakademiet, spør me. - Fordi eg ville jobbe med kunst, svarar Johansen. - Det er morosamt! kjem det entusiastisk. - Eg vil uttrykke meg og fortelle ting som ikkje går med tekst, forklarar yngstekvinne. Johansen er ein av to frå Tromsø og då klarar me ikkje dy oss: Kvifor Tromsø?

- Eg likte profilen, at ein skal engasjere seg i lokalmiljøet og nordområda, forklarar Johansen, som óg sett pris på det miljøvennlige og økologiske fokuset. - Dessutan er det eit heilt nytt studium: grensene er ikkje satt, fortset kunstnarpiren. På andre skular eller universitet har det gjerne grodd fast meiner Johansen, som håper ingenting vil bli fast, men ha flytande grenser. At det berre er eit knippe med folk gjer akademiet eksklusivt i hennar auge. - Ein har større sjanse for å få ein god utdanning her enn stadar der ein er tredve-femti studentar, hevdar Johansen. Ho er også optimistisk med tanke på ringverknader. -Tromsø blir meir synleg med kunstakademi. Kunstmiljøet er eit anna døme: - Ein får utvikla miljøet og samla det, seier Tromsøjenta. Iveren lyser av ho der me pratar vidare. - Eg forventar at me skal halde på med mange prosjekt. - Me skal ta byen i bruk i prosjekta, og so skal me på studieturar der eg håper me får mange inntrykk.

MEKANISK LYKKE : Ane Elene Johansen (20) er yngste student og glad i maskineri.

Utstillingar i Murmansk, Istanbul og Berlin står for tur.

Frå skrot til kunst

Johnsen fortel om ei samansett gruppe, der alle har sine spesialitetar. - Det verkar som om det er ein veldig god kjemi i klassen, seier ho. Forfattarar, skodespelarar og kunstnarar kjem til å halde gjesteforedrag, og

alle lærarane på akademiet er sjølv kunstnarar som berre skal vere der korte periodar. Faren for at ting ska gro igjen verkar altso relativt liten. Utopia er overvelda over entusiasmen, alt kan då ikkje vere rosenrødt. Etter ein lang tenkepause, har Johansen komme på noko. - Det einaste eg bekymrar meg for er om me får nok materiale og ressursar til å gjere dei

me vil, smiler ho. - No er alt veldig hulter i bulter på skulen, men det er egentleg litt artig. Det blir ikkje so mykje skulepreg og det er ingen grenser, er forklaringa.

- Her har me henta ting frå fyllinga, feks den sofaen, lampane og borda, seier ei peikande Johansen. Dette er elektrotrash stilen, der ein bruker boss til noko anna. - Ein kan finne skrot på fyllinga som fungerer mykje betre enn fancy plexiglas til dømes, seier gjenbruksforkjemparen.

Ovanfrå og ned

Tjueåringen er sjølv mest interessert i maskiner og motorar. - Det er ei mystisk interesse for korleis ting fun-

gerer mekanisk, seier Johnansen. Faren hennar jobba som bilmekanikar før han skaffa seg gard. - Me hadde ein stor verkstad heime der eg lærte å sveise og dunke, mimrar ho.

-Eg likar å jobbe med tre, metall og naturmateriale:

det kan være rekved i fjera eller andre tilfeldige ting, seier Johansen. Jenta ønsker gjennom kunsten å tilføre noko lokalt, noko jordnært, som går i røttene. - Kunst blir ofte sett på som noko der oppe, eg vil gjerne få det hit, agiterar Johansen, som har ført den flate handa si frå oven og ned. -

Korleis eg skal gjere det er ei anna sak, det er jo derfor eg går her på skulen. Før Utopia forlet Johansen vil me vite kva folk bør vite om Kunstakademiet. -Vær forberedt på at me kjem til

å finne på masse fanteri, advarast det strålende.

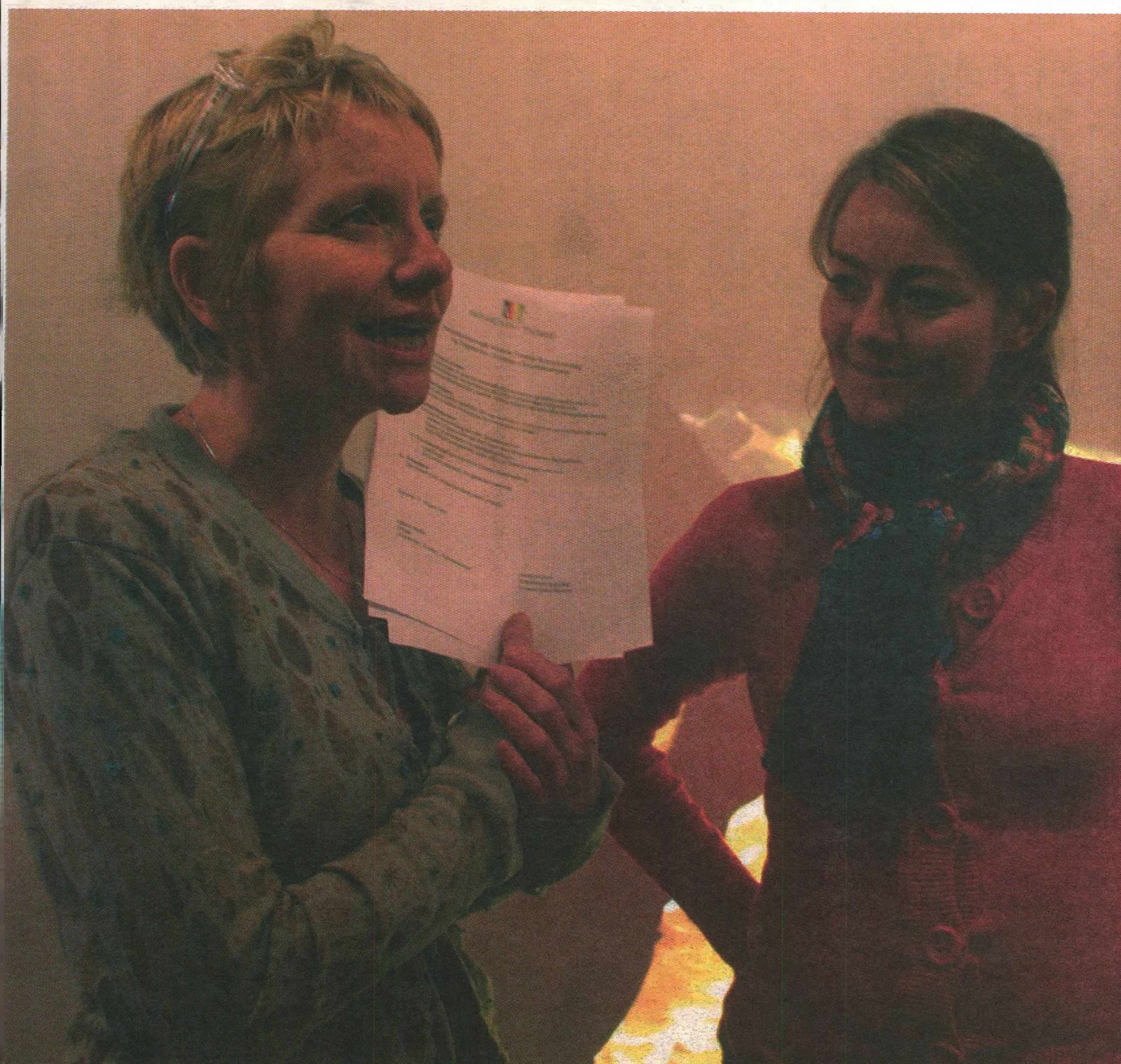
Ut på tur...

- Dette er akkurat som eit slags ekte-skap, humrar studiekonsulent og koordinator Irene Nordhaug Hansen. Kunstakademiet undertegner ein samarbeidsavtale med Tromsø Kunstforening og stemninga er god. Ein kjem til å få sjå studentar frå akade-

miet på Kunstforeningas lokaler framover. Hansen kan fortelle om to travle oppstartsveker, der akademiet har besøkt åtte samarbeidspartnarar. - Me har besøkt mange av våre naboar og andre samarbeidspartarar. Kommunen og Hålogaland Teater er blant desse. Fleire nabobesøk er rundt hjørnet. I tillegg har ein hatt mange vandringar. - Utgangspunktet har vore å sjå byen med forskjellige blikk, men også med andre sansar enn blikk, fortel Hansen. Før ho hastar vidare, kjem følgende oppfordring:

- Me treng eit piano, so viss nokon vil gje vekk eit godt piano, er det berre å gje ein lyd.

»Vær forberedt på masse fanteri!

«GIFTER SEG»: Kunstakademiet ved Irene Nordhaug Hansen og Tromsø Kunstforening ved Astrid Schjelderup Berntsen, undertegner ei samarbeidsavtale.

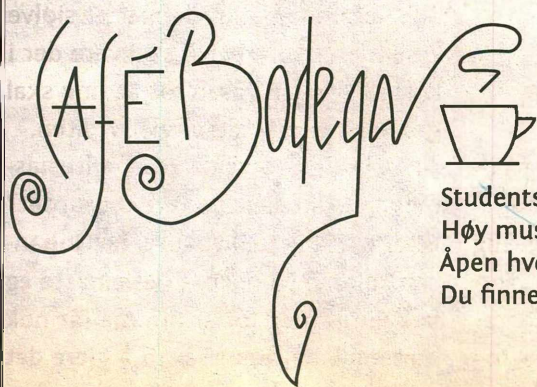
HØVLERI: Espen Justdal viser fram ostehøvelen sin

KUNSTAKADEMIET

- **Oppstart:** September 2007
- **Plasser:** 15 studentar
- **Besøksadresse:** Strandveien 6
- **Info:** <http://www.hitos.no/afk/kunstakademiet/>

AKTUELT

- Utstilling ved Åsa Sonjasdottir, første professor i billedkunst ved Kunstakademiet. Økologi, identitet og relasjoner står sentralt. Tromsø Kunstforening, fredag 14.september til søndag 21 oktober
- 4x4: Kunstakademiets studentar var viktige delar av denne utstillinga.

Studentsamfunnets Café Bodega.
Høy musikk – lave priser!
Åpen hverdager 12.00-18.00.
Du finner oss i Teorifagbygget, hus2, plan 1.

Sorggruppe?

Når noen vi er knyttet til dør... skjer det noe med oss. Noen opplever sterke følelser, andre kjenner seg helt tomme. Ikke alle har familie og gode venner å i nærheten. Det kan være godt å snakke med andre i en tilsvarende situasjon.

Kontakt
Stud.prest Tor Stranda
77 64 40 97 / 913 42 023
tor.stranda@adm.uif.no

Derfor inviterer Studentpresten og Studentrådgivningen til SORGRUPPE. Gruppen vil møtes annenhver uke, og du kan være med så lenge du har behov. Det er ingen forutsetning at tapet er av helt ny dato.

Psykolog Hanne Rieber
77 64 90 52
hanne.riber@sito.uif.no

HOW TO KEEP BUSY IN TROMSØ

TEXT FRANCELINE RAMALHO

Like everybody knows, student life, sometimes, is very exhausting. Moments of relaxation become necessary. The city of Tromsø, even if it's a small town, offers a wide range of activities. Follow the guide!

When the weather is bad

The Art Museum of Northern Norway was established in 1985 as an independent foundation financed by the Government. The Art Museum of Northern Norway is the only one of its kind north of Trondheim. The objective of this museum is to raise knowledge of- and interest in visual and applied art. Main trends in Norwegian visual- and applied art from the first half of the 19th century till

today are mirrored by the museum's collection. It includes about 1400 works; paintings, sculptures, prints, photographs, textiles and various objects of applied art. Sami and Northern Norwegian art is particularly well represented. Peder Balke, Kaare Espolin Johnson, Iver Jåks, Inghild Karlsen, Olav Christopher Jensen and Anne Kathrine Dolven are among the artists represented in the collection.

This museum is filled with great paintings and its three floors allow you to spend a very nice time for a very cheap price since the entrance is for free.

Tromsø filmklubb

Situated in the main street of the city centre, Verdensteateret is a very beautiful place. During the day, you can go there to drink a coffee in this old

WHATEVER YOU FANCY: At Verdensteateret you find Tromsø Filmklubb and a cool atmosphere

movie theater of 1916. By night, this cinema becomes a very international place. Indeed, movies coming from all over the world are projected like in the past, with old material, in an old theatre. The program of this film club is very varied. You can see French, Italian, Danish, Norwegian or American old movies. You can also see some documentaries. To put it briefly, this place is ideal to spend a good night when it's raining outside.

Guided tour of the Mack brewery

The most famous and the most appreciated brand of the Northern Norway, Mack, opens its doors for a guided tour in order to introduce you to the art of brewing an Arctic beer. A sampling can be made and you can buy some memories. Open from Monday to Thursday at 13 pm all year. Tickets for sale at Ølhallen.

Winter activities

During the winter, you should step into the nature to benefit from all the snow. The following activities are generally accessible without any reser-

vations in advance for small groups or individuals.

School of cross country skiing

This school gives you the opportunity to learn how to ski with the help of an instructor. Equipment and transport are included.

Sleigh-rides with horses, dogs or reindeer

For all of those trips, transport, clothes, warm drink and a meal are included.

Observation of the northern lights

Transport from the centre to a place with perfect darkness. Warm drinks and a big fire are included to help people while waiting for the beginning of the show. And of course, for hikers and people who are fond of sports, you can go for a hike in the mountains.

Nice places for a drink

Coffee shops in Tromsø are almost always open. If you'd like a cup of coffee after a long day of studies or if you want to spend a good time with one

of your friends, going to the city centre is a really good idea.

There are lots of nice places to drink a coffee or whatever you want to drink in Tromsø. Driv, Blå Rock and Verdensteateret are some popular ones. They are great for people who want to share some good moments with their friends. You probably know Driv from international parties, Hugins report and the introduction week. Blå Rock is rock venue, while Verdensteateret has an atmosphere of its own.

In the evening, most of the coffee shops are converted into animated pubs full of people. Citizens of Tromsø spend lots of years of their life in those pubs, and you are welcome to come and join them.

One of the most famous nightclubs is Kaos, where you can listen some good DJ live rock, enjoy concerts, and lots of different kind of music.

The Fun Pub is more for people who are fond of sports. The atmosphere of this place reminds me a lot of that of

a piano bar place. It's a good pub if you like to watch sports and have a drink at the same time.

Tromsø Jernbanestasjon is also a good place to enjoy yourself. The city of Tromsø never had a rail station so they decided to create their own station with this pub. Everything in this place follows a railway theme. It's a very funny and unusual place. You really should go there, at least once, just out of curiosity.

Last but not least, you can go to Ølhallen; in this place they serve only local beers and what is great it's that you can talk very easily with your friends.

So, as you can see, there are lots of good things to do in Tromsø and most of you have almost one year to visit these places. It's very difficult to be bored in this small and beautiful city called Tromsø. Enjoy!

Kill Bill STUDENT

Gjelder kun med Studentkortet.no

TIDENES BESTE STUDENTAVTALE?

500 **gratis** ringeminutter hver måned.

Gjelder til alle tlf.numre i Norge, fasttelefon og mobiltelefon, uansett nettverk / leverandør inkludert oppstart (mer informasjon på www.studentkortet.no).

1000 **gratis** sms hver måned.

Gjelder til alle mobiltelefoner i Norge, uansett nettverk / leverandør inkludert oppstart.

Ingen månedsavgift/bindingstid.

FLERE EKSKLUSIVE STUDENT AVTALER

Bank / Finans	Leiebil	Film / Underholdning
Forsikring	Bredbånd	Tidskrifter
Reiser	Data / Tele	Stillingsannonser
Hotell	Software	Treningstudio
		Klær m.m.

Bestill ditt kort i dag!

studentkortet.no
Kundesenter 815 69 696

ETTER SJU MAGRE...

TEKST JOEP AARTS

Tromsø symfoniorkester lanserer sitt høstprogram i håp om at det utgjør startskuddet for sju feite år. Direktør Finn Steffensen og kunstnerisk leder Kolbjørn Holthe ser lyst på fremtiden.

Tromsø symfoniorkester har i en årrekke jobbet for å kunne bli et riktig symfoniorkester, for med kun 16 heltidsmusikere kan man vel neppe kalle orkestret for det. Allerede til neste år håper Finn å kunne starte utvidelsen som er planlagt som en tretrinnsatsing med tolv nye stillinger hvert år. – Etter å ha jobbet med orkestret i sju år, håper jeg endelig å få bevilgninger til våren. Vi har fått positive signaler og håper på å kunne starte utbyggingen snart og da kan det bli full rulle, sier direktøren.

Drømmen er å komme på samme nivå som de andre symfoniorkestrene i Norge, men da trengs det 52 årsverk istedenfor 16. – Det er now or never,

ler Finn mens han peker på Sørsjeteen. – Der skulle vi gjerne fått bygd et nytt musikkens hus for nordområdene, vi må planlegge for fremtiden.

Kolbjørn, som er ansvarlig for musikken, ser store muligheter for et større orkester og vil ha en stamme av strykere og blåsere på plass så fort som råd er. – Vi trenger en drastisk økning for at vi kan fremføre flere verker som har tittel symfoni og ta tak i flere større prosjekter.

Variasjoner

Men i høst må orkestret nøye seg med 16 begeistrede medlemmer og et begrenset budsjett. Høstens tema er Variasjoner og Kolbjørn mener de har et variert program som dekker litt av hvert: – I høst vil vi vise ulike fasetter ved vår kunstneriske virksomhet med forskjellige formater og arter musikk. Temaet er på en måte selve orkesteret og dets møte med publikum, mest gjennom mindre produksjoner, forklarer han.

En gjenganger fra fjorårets program er Vin og musikk-serien som ifølge Kolbjørn kan betegnes som en aldri så liten publikumssuksess. – Det er et veletablert arrangement med små kammermusikkonsert, det er symfoniorkesteret på sitt mest intime. Ifølge Finn er høydepunktet høstens største satsing, Nøtteknekkeren, som også ble satt opp i fjor. – Dette er et samarbeid med Kulturskolen der 300 til 400 barn danser til denne klassiske og særs populære balletten til Peter Tsjaikovsky. Halve byen er involvert, både orkesteret, barna, foreldre og ikke minst 3000 til 5000 besøkende. Dette arrangementet, som blir presentert i byens storstue, utgjør fremtiden for orkesteret og er viktig for utvikling av nye talenter og medarbeidere, utdyper en engasjert direktør.

En rocka opplevelse

Kolbjørn er litt mer tilbakeholden når det gjelder å påpeke høydepunkter i høst. – Det er vanskelig når det gjelder musikk- og kunstopplevelser. Det er

snakk om "her og nå"-opplevelser, det er bare fantasien som begrenser og vi vil sørge for at det er høy kvalitet på alle våre konserter, lover Kolbjørn. Han påpeker at de har et bredt program som burde tiltale enhver, og at man slett ikke trenger noe forkunnskap eller forberedelse for å møte til konsert. – Det er ikke for snevert men heller ikke begrenset til musikk fra Alltid klassisk. En god blanding av kjent og kjært og nytt og spennende, alt fra Wienerwals til Bartok, altså fra det ultrakjente til det litt mer utfordrende, forklarer dirigenten.

Ifølge Finn er det eneste man trenger å ta med et åpent sinn. – Da får man garantert en rocka opplevelse, ler direktøren. – Det er intensiteten som er spesielt, legger Kolbjørn til, følelsen av å bli berørt. Det er en egen kvalitet ved det å oppleve klassisk akustisk musikk, en gripende opplevelse skapt av mennesker der og da.

MAFIA OG SÅPEBOBLAR

TEKST OG FOTO INGE STEINE

Same dato som Utopia går i traykken har Romeo og Julie premiere. Om ein skal tru hovudrolleinnehavarane blir det ei spesiell utgåve. Romeo alias Nils Jørgen Kaalstad meiner det beste ved denne oppsettinga er formspråket. – Kjenningar kjem til å heve augebryna, eller sei: slik kan det også gjerast, flirar Kaal-

stad. – Juri har ein særegen måte å skape ting på, det blir ein eigen verden, seier Stine Mari Fyrleiv. Den russiske instruktøren får fram dei mørke sidene. – Dette er den einaste rette måten å gjere det på, seier Julie. – Det blir kjedelig med det sukkersøte med akk og ve slutt, dette skal være ein skikkelig kjærighetopplevelse, fortset Fyrleiv. – Me skal ikkje blåse såpeboblar, for å sei det slik, legg ho til. – Juri

tilfører stykket nye fargar, poengterar Fyrleiv. Det blir mykje svik, men også mykje godt venskap. Det svarte hindrar ikkje at det bli mykje humor.

– Stykket er absolutt noko folk som er unge bør få med seg, meiner Fyrleiv. To energiske skodespelarar står framfor meg. Dei kan fortelle om hardt arbeid og at dei gleder seg til premiera. Begge er ferske frå Teaterhøgskulen, det same er mange av skodespelarane

som dukker opp på scena denne hausten.

Eit anna høgdepunkt frå teateret blir A Lady called Sven – En hyllest til Monica Setterlund. Den svenske revy- og jazzstjerna levde eit heseblesande liv. Utagerande blir kanskje litt stusselig i møte med svensken. Ida Holten Worsø og eit mannsterkt orkester lagar kabaret av det heile, der dei tolkar hennar songar og liv. Worsø nevner som ein kuriositet Setterlunds netter med Marlon Brando i Paris, men legg vekt på talentet hennar. – Ho kunne ha blitt ei internasjonal stjerne, men valgte å bli i Sverige, fortel Worsø. Og i Sverige var ho stor. – Mitt mål er at den norske befolkinga skal oppdage henne. Setterlund er eit stort forbilde for Worsø, som lover at forestillinga vil gå innom alt frå popmusikk til revy og jazz. Ellers er det verdt å nevne Revymafiaen, som er i god gang med sin And the Order of the Phønny. Fram til 16. september kan du få med deg denne humorsatsinga, som har fått gode kritikkar i lokalmediene. Teaterhuset blir nok fin den.

JENTER SOM SPARKER

TEKST MATS ANDRÉ AAS
FOTO TORA ALEXANDERSEN

Fotballaget Drivpien, som tidligere har vært omtalt her i Utopia, har nettopp gjennomført sin første sesong i bedriftsserien. Vi oppsummerer debutsesongen.

I FULLT DRIV: Drivpiene klarer ikke å hamle opp med UNN denne gang, men kanskje neste sesong?

Spennende overgangssommer

Primus motor Mari Hauge Åsland flyttet til Oslo, mens fem andre spillere også forlot byen i løpet av sommeren, men Drivpien lå ikke brakk av den grunn. Ni nye spillere meldte seg til tjeneste for trener Skjærvik. Det kunne se ut som om det var potensielle i flere av de nye spillerne, og der som innsats og ferdighet hadde vært synonymt, hadde dette vært et fotballag fullt av stjernespillere.

Høstsesongens første kamp gikk, som vårsesongens siste, mot Universitetet, og det ble et nytt stortap. Drivpien tapte denne kampen 16-1, en liten forbedring fra siste møte altså. Camilla Abrahamsen skrev seg selv inn i historiebøkene med lagets første skåring noensinne. Hun vant ballen i eget forsvar, rundet en motspiller, og dundret til nesten fra midtbanen. Ballen smalt inn i hjørnet bak keeper, og jubelen stod til 20 i stil.

Sesongavslutning

Sesongens siste kamp gikk mot Universitetssykehuset, og som i sesongåpningen mot samme lag, ble det tap. Denne gangen endte det 6-0 i UNNs favør, men jentene deppet ikke av den grunn. Trener Alf Håkon Skjærvik tok med seg sine fotballspillende piker på Driv for oppsummering av kampen og sesongen, og for å feire at jentene

nettopp var ferdig med sin første sesong som fotballspillere.

Til Utopia sier Skjærvik at han synes det er flott at man har fått til et sportslig tilbud til jentene på Driv, og at han ser fram til neste sesong. – Det er et potensial i laget som vi ønsker å få ut, men jeg tror nok ikke at ligatitelen er innen rekkevidde allerede neste sesong. Vi trenger mer tid sammen, og med så få lag i serien vil det dessverre bli lite kamptrening for jentene mine. Jeg har et håp om å få opp intensiteten på treningene, slik at jentene holder trykket og innsatsen oppe, forteller treneren videre. – Jeg er innstilt på å fortsette som trener, og tar ansvar for den resultatmessige skuffende sesongen, men føler at jeg har mer å bidra med fremover, avslutter treneren.

SPORTSNOTISER

I sesongens siste kamp mot Ishavet, tok fotballaget Drivkraft en overbevisende seier. Det endte tilslutt hele 11-1 i Drivkrafts favør. Morten Markusen ble kampens store spiller, og puttet fire av målene. De øvrige målene ble skåret av Alexander Prestmo (3), Alexander Karlsen (2) og Roar Harbak (2). Tomålsskårer Roar Harbak sier at Drivkraft vartet opp med tidvis flott fotball, og tok en grei seier, selv om målvakt Eyvin Sommerseth flere ganger måtte i aksjon i en-mot-en-situasjoner mot Ishavets angripere. For å oppsummere sesongen kan man si at det hadde vært ønskelig med en fastere stamme spillere i laget, selv om de tidvis har spilt godt.

DRIVPIENS RESULTATER - BEDRIFTSSERIEN 2007 - DAMER 7-ER

Lag	UNN	Resultat
Drivpien	UNN	0-7
Drivpien	Universitetet	0-16
Drivpien	Universitetet	1-16
Drivpien	UNN	0-6

SLUTTABELL BEDRIFTSSERIEN - DAME 7ER

Lag	Spilt	K	U	T	Målforskjell	Poeng
1. Universitetet	4	4	0	0	44-6	12
2. UNN	4	2	0	2	18-12	6
3. Drivpien	4	0	0	4	1-45	0

SLUTTABELL BEDRIFTSSERIEN - 3. DIV. AVD. A 2007

Lag	Spilt	K	U	T	Målforskjell	Poeng
1. Nor-El	9	7	0	2	49-22	21
2. Tromsø Fengsel	9	6	0	3	65-24	18
3. Rica Ishavshotell	9	6	0	3	51-34	18
4. Vertshuset Skarven	9	6	0	3	43-29	18
5. Securitas Flyplass	9	6	0	3	22-25	18
6. Færingen TS	9	4	0	5	35-42	12
7. Studentsamfunnet	8	3	0	5	38-37	9
8. SAS Club	8	3	0	5	15-20	9
9. Drivkraft	8	2	0	6	40-52	6
10. Ishavet	8	0	0	8	8-81	0

DEN NORSKE KIRKE

STUDENTpresten

I TROMSØ

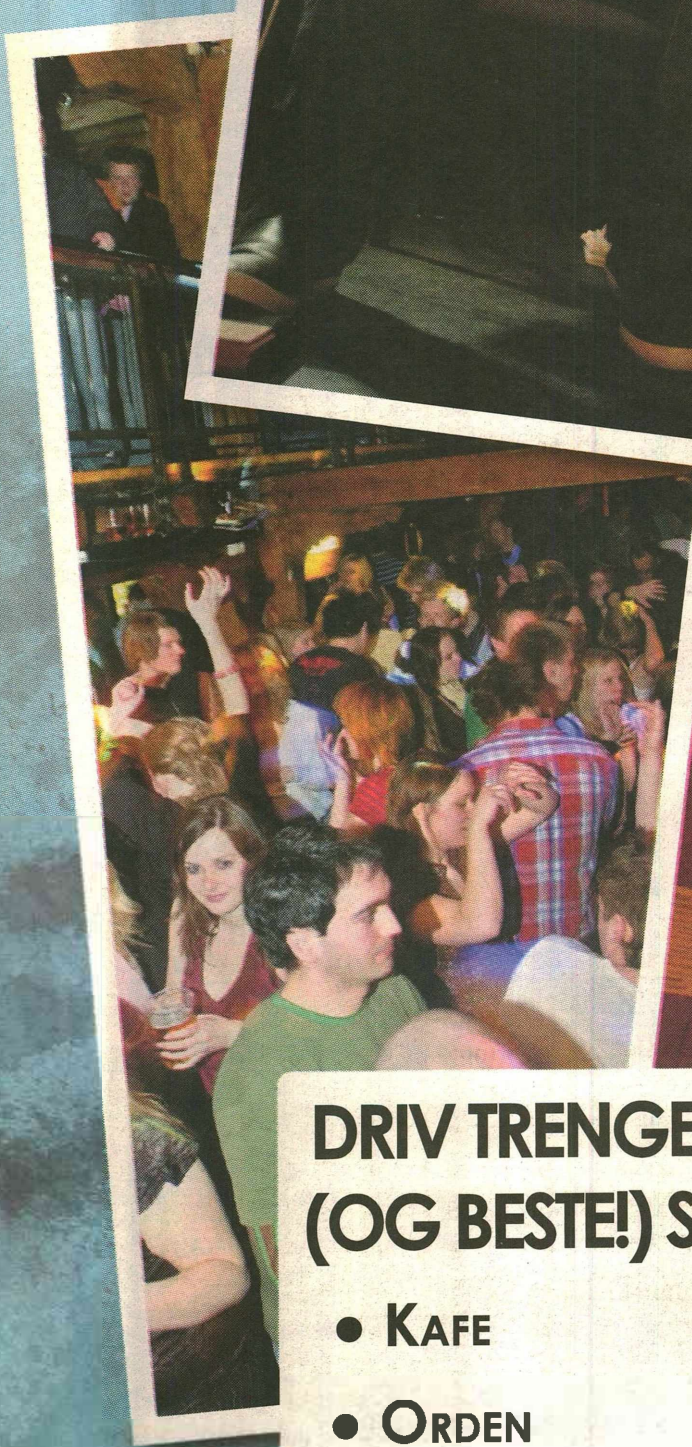
Er til stede for samtale
når livet blir for stort
eller for lite.

91342023 / 77644007

for.stromda@adm.uil.no

http://ul.no/resultater/957

driv

DRIV TRENGER DEG TIL Å DRIVE BYENS ENESTE (OG BESTE!) STUDENTHUS. DU KAN DRIVE MED:

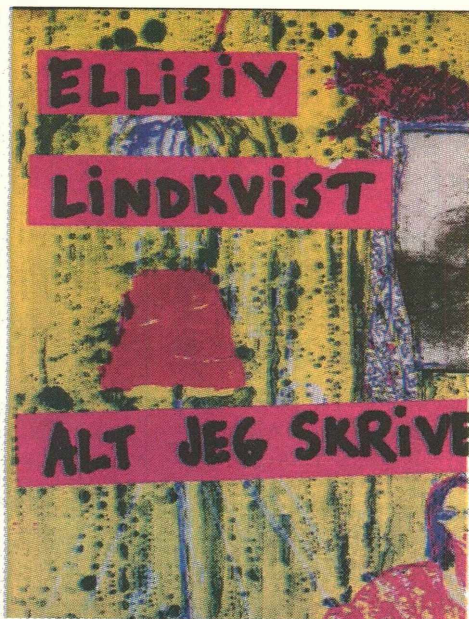
- KAFE
- ORDEN
- PR
- IT
- RIGG
- EVENT

LES MER PÅ WWW.DRIV.NO, TA KONTAKT VIA

E-POST frivillig@driv.no ELLER

STÅLE: 959 16 215 ANNE-GRETE: 905 88 426

LINDKVISTS LILLE RØDE

ELLISIV LINDKVIST
Alt jeg skriver er sant
Damm

TEKST SIRI GASKI

Første gang jeg hørte – og hørte om – Ellisiv Lindkvist var når hennes kull forfatterstudenter skulle ha sin avsluttende framføring av materiale. Jeg har enda ikke klart å bestemme meg for hvorvidt jeg syns

kvelden var kjedelig eller overveldig dårlig, men i et hav av prepubertalt opphengt sexprat var Lindkvist – om man kan trekke en dårlig metafor så langt – en flåte av skrift om seksualitet som ikke bare var bra i forhold til det de andre studentene lirte av seg, men bra i det store og det hele.

Det er en driv i disse kortprosatetekstene som er helt fantastisk medrivende. Det finnes enkelte tekster hvor det helt fra første linje er klart at det vil dukke opp et "men" som snur opp ned på alt, men det er ikke overtydelig hvordan det vil skje, det er heller slik at du i åndeløs spenning snubler fra en linje til den neste, og når vendepunktet kommer er det både et kjærkomment åndedrag og et slag i magen. Det er en kunst å skrive kort og intenst – og dette er en kunst Lindkvist behersker.

Når jeg i fjor høst anmeldte Stian M. Landgaards bok *Herrer i åndenes rike* var det enkelte som var misfornøyde fordi jeg gjorde det fra et kjønnspoli-

tisk synspunkt, for det var jo tross alt ikke det den handler om, boka handler om nietzschanske overmennesker, og forfatterens lemfeldige omgang med de kvinnelige bikarakterene var ikke det boka skulle bli dømt på, den handlet jo om viktigere ting enn sånt.

Denne boka derimot kan leses feministisk, her ville man nok fått kjeft om man lot være, så da er det bra at man ikke kan unngå det, at Lindkvist har skrevet en bok stappfull av feminisme. Det er et feministisk prosjekt, og det vil vel eventuelt være grunnen til at denne boka selger dårlig. For alle vet at feministiske prosjekter er skumle, tenk at det finnes mennesker – kvinner – som tenker feministisk hele tiden, som har det som utgangspunkt. De vil bare skrive ting som angår andre feministiske prosjekter, for alle vet at feministiske prosjekter kun er for spesielt interesserte.

Tittelen på boka er *Alt jeg skriver er sant*, men det interessante er ikke hvorvidt alt Lindkvist skriver er selvopplevd, tekstene er sanne uansett.

Kanskje finnes det ikke én kvinne som kan si "alt her er sant når det gjelder meg", men tar du et representativt utvalg kvinner vil det helt sikkert finnes noen som kan se seg selv i hver av de sytti tekststykkene, og det holder, det er sannhet i massevis. Så får heller en eventuell historisk-biografisk lesing i etterkant prøve å plassere alle de forskjellige mennene; skal man være riktig litteraturnerdete (og det skal man jo, hvorfor skulle man ellers studere?), kan man plassere denne boka i en nyhistorisk lesning, hvor forfatteren skriver sannheten for flere, ikke bare for seg selv, men for alle som tilhører den samme demografien.

Du – ja, akkurat du – burde lese denne boka fordi du leser for få kvinnelige forfattere, fordi du er livredd for feministiske prosjekter, og gudene vet hvorfor, fordi du faktisk er så tøff at du tør å si at det er menn som undertrykkes i vårt matriarkalske samfunn, fordi du er så likestilt at du ikke engang vet hva misogyn betyr, og fordi Ellisiv Lindkvist er drittøff og fortjener all oppmerksomheten hun kan få.

SATIRISK OM KREASJONISME

BOBBY HENDERSON
Spaghettimonsterets evangelium
Cappelen 2007

TEKST JØRN NORMANN PEDERSEN

Den noe uvanlige religionen pastafarianisme ble dannet i 2005 av Universitetsstudenten fra Oregon i USA, Bobby Henderson. Bakgrunnen for dannelsen av pastafarianismen var at staten Kansas samme år hadde tillatt undervisning i kreasjonisme, eller såkalt Intelligent Design (ID). Kort oppsummert er ID et religiøst motivert prosjekt som aktivt bestrider den biologiske evolusjonslæren til fordel for en skinnvitenskapelig, kristen tilnærming til menneskelig utvikling. Begrunnelsen fra ID-tilhengerne er at evolusjonslæren har mange ele-

menter som vanskelig lar seg empirisk testes, og at deres teori derfor har like mye rett til å undervises i skoleverket. Henderson mente med bakgrunn i ID-tilhengeres argumentasjon at man også da måtte ha teorien om Det flygende spaghettimonsteret inn i skoleverket også. Spaghettimonsterets evangelium er en oppsummering av den pastafarianistiske (en italiensk-kjøkken vri på rastafari-betegnelsen) tro, som tidvis er ganske morsom lesning, spesielt om man kjenner noe til argumentasjonen til ID-tilhengerne.

Kort oppsummert dreier Hendersons religion seg om at et flygende spaghettimonster, bestående av spaghetti, kjøttboller og nuddel-lignende tentakler, skapte universet for 4000 år mens han drakk tett fra en vulkan av øl.

Hendersons bok er stappfull av latterliggjøring av ID-tilhengerenes argumentasjoner for ID som en faktisk «vitenskapelig teori». Hendersons raljering over moderne vitenskap (omtalt som «to tungers tale») er til tider treffende lik ID-ernes legitimeringsforsøk for sin egne teori, og fungerer tidvis veldig bra – dog det blir litt overkant mye tull til tider. Hendersons alternative skapesesberetning er ganske morsom lesning, likeså er historien om Mosse og Raspeballtårnet. Alt i alt en ganske tullete bok, enda temaet den faktisk tar tak i under alt faset er en ganske viktig sak. I en tid hvor religion forsøker å få aksept for å posere som vitenskap, har faktisk Henderson tatt tak i en ganske viktig sak. Likevel, lite brød og mye sirkus – morsom lesning, i alle fall.

BLODIG FØNIKS

Tekst Jens Kielland

Ut fra asken av det som var turbo-rockbandet Span får vi nå i høst den meget spennende musikalske føniks som er Dog Almighty. Med tre deler Span representert ved Fridtjof Nilsen på gitar, Kim Nordbaek på bass og Frederik Wallumrød på trommer. Vokal får Dog Almighty av Sindre Mehl, tidligere kjent fra speed metalbandet Far Out Fishing.

I anledning at debutplaten slippes den 24. september var Utopia heldige nok til å få et telefonintervju med gitaristen Fridtjof Nilsen.

Hei Fridtjof, Jens her fra Utopia i Tromsø. Hvordan har du det og hvordan går arbeidet med å promotere nyplata?

Hei igjen, ja. Har det veldig bra jeg, det går bra med promoteringen, vi har nettopp vært på en promoinnspilling hos NRK for Topp 20 og Urørt, så jeg er litt sliten.

Gratulerer med den nye plata og det nye bandet. Hvordan var arbeidsprosessen i forkant av Dog Almighty etter oppløsningen av Span?

I januar bestemte Kim, Fredrik og jeg at vi ville fortsette å lage musikk, etter en åtte års periode med Span. Nå var energien en annen og vi uttrykte oss selv musikalsk på en annen måte enn den retningen vi hadde gått tidligere med Span. Dette utløste en kreativ virvelvind og nesten en følelse av å være 16 år på gutterommet med gitaren igjen. Etter en stund inviterte

DOG ALMIGHTY

Dog Almighty
The Toothfairy Label

TEKST JENS KIELLAND

Det første som slår meg med denne plata er coveret. Det er laget av papp og har et tykt gummistrikk som holder det på plass. En meget kul vri, og helt sikkert kjempemiljøvennlig også. Det jeg innser når jeg kommer til spor fem er hvor lite typisk norsk musikken deres er. Span, med all respekt for det de gjorde, falt i min mening inn under det som kanskje var typisk for den norske rockescenen og rockemiljøet på slut-

vi Sindre til å komme og synge for oss. Det utløste en ny flodbølge av kreativitet og bandet var et faktum.

Det første som slo meg med plata var coveret, som man vel godt kan si er litt annerledes.

Ja, vi laget det selv av grov papp og limte motivet på framsiden. Coveret blir jo på en måte innpakningen av alt arbeidet vi hadde lagt ned i musikken det siste året. Så det var ganske naturlig at vi skulle gjøre dette selv.

Albumet slippes den 24. september, hvordan blir veien videre nå med promotering og eventuelle turnéplaner? Kommer dere til Tromsø?

Vi har nylig filmet det som blir den første musikkvideoen fra plata med sangen «Already There». Vi filmet den faktisk på min gamle videregående skole i garderobedusjen. Stilen på videoen blir en slags S/M, horror slasher film inspirert av skrekkin filmer som Saw og The Ring. Vi har prøvd å gjøre videoen så grotesk som mulig og brukte over seks liter griseblod. Lateks og revne brudekjoler bør vel også nevnes som ting som blir med i videoen. Hehe.. Det skal bli en ganske nasty sak. Vi skal ha releaseparty for plata på John Dee i Oslo den 29. september og etter det er planen at vi skal turnere det vidstrakte land og promotere den. Vi kommer innom Tromsø også underveis men har ikke fått satt opp datoene for turnéen enda, så vet ikke helt når dette blir. Men vi kommer!

ten av 90 tallet og begynnelsen av årtusenet. Gluecifer bør muligens nevnes som et eksempel. Men med Dog Almighty har Fridtjof Nilsen og co tatt en annen musikalsk vending enn det de gjorde med Span. Sindre Mehls vokal sementerer også denne forandringen og gjør at denne hardrock cd-en minner mest om giganter som System Of a Down, Deftones og Alice in Chains. Temaene i låtene er ganske mørke og depressive. Lydbildet i den selvproduserte plata er tungt og riflene sinte. Til tross for at det kan bli litt ensformig i lengden, er dette et band som absolutt fortjener et besøk når de skal spille i Tromsø senere på høsten.

TATT AV KLAM NORSK HYGGE

TEKST JOEP AARTS

Petter Næss er en av Norges desidert mest suksessrike regissører, hans film *Elling* ble sett av 800.000 landsmenn. Denne gangen er det den populære romanen *Tatt av kvinnen* av Erlend Loe som skal erobre landet. Handlingen er kjent for de fleste: den anonyme hovedpersonen, Han, blir "erobret" av en herskesyk kvinne, de blir kjærester, ting går opp og ned, han klarer ikke å ta stilling til noen ting, og lærer etter hvert hva et forholdt egentlig er.

Alle ingredienser for en hyggelig filmopplevelse er tilstede, men dermed er det meste sagt om denne filmen: en rutinert romantisk komedie etter norsk oppskrift med en del ikke-morsomheter (den franske kjærligheten som sier tosk istedenfor torsk), litt ikke-erotisk sex og noen særnorske

ingredienser som skal få amerikanerne til å le (litt fisk, litt utkant-Norge og noen sære bygdefolk).

Trond Fausa Aurvåg, kjent fra Den brysomme mannen, overbeviser i rollen som Han. Etter å ha spilt rollen ørten ganger på teatret er han godt trent i å fremstille den usikre og fumlede mannen i møte med Kvinnen. Peter Stormare, kjent fra blant annet *Fargo*, er uansett en artig kar, men de to klarer ikke å redde filmen fra dens almindelighet. Mariann Saastad Ottesen overbeviser ikke i rollen som den pratsomme kvinnen og den manerte plagsomheten fører til en flat fremstilling av Marianne.

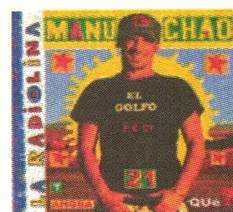
I sjangeren norsk romantisk komedie er fallhøyden ikke så altfor stor, og filmen kommer utvilsomt til å gå sin seiersgang på norske kinoer. Men en pekepinn på en ny æra innen norsk film er den neppe.

ME GUSTA

MANU CHAO

La radiolina
Warner Music

TEKST JENS KIELLAND

Manu Chao vil skuffe få av sine gamle fans med sitt nye studioalbum *La Radiolina*. Et album som i sann Chao stil spiller på et stort canvass av musikalske uttrykk instrumenter, stilarter og språk. Som på hans tidligere soloarbeid finner vi her musikk fra alle verdenshjørner, som blant annet rock, reggae, latin, rumba, flamenco og punk. Hva annet kan man forvente av et album skrevet, fremført og produsert av globetrotteren Manu Chao.

Mange av tekstene er i høyeste grad samfunnskritiske og tar for seg alvorlige temaer som fattigdom, krig og prostitusjon. Ett eksempel på dette er den engelskspråklige førstesingelen «Raining In Paradise». Her synger Manu ut om tilstander fra Afrika til Irak og Midtøsten, som ifølge san-

gen ikke er plasser å være grunnet verdens dobbeltmoral og likegyldighet. Men *La Radiolina* finner også veien innom andre temaer. Plata's første sang, «13 dias» og «The Bleedin Clown» handler begge om kjærlighetssorg for eksempel. Sistnevnte låt har underlig nok samme melodi som låt nummer ni, «Y ahora que?» ,som ganske enkelt betyr hva nå?

Manu gjør dette med vilje og gjentar med overlegg riff, melodier og mange av de samme tonene. Dette snører sammen albumet til en 21 sanger lang reise igjennom hva som er galt i verden, guidet av den verdensvante Chaos musikalske uttrykk. Albumet er for det meste navigert gjennom den skarpe punklyden fra elgitaren hans, og på mange av sangene dukker det opp en urovekkende sirene lignende lyd i bakgrunnen som impregnerer alvoret av hans budskap. Men til tross for det til tider dystre budskapet på *La Radiolina* er det optimisme i musikken til Chao og ferden den tar deg på er oppløftende. Og det er kanskje nettopp dette som er magien til Manu Chao og hans styrke som musiker.

Me gusta denne plata...

EICK FYRER IGONG HAUSTEN

TEKST INGE STEINE

Jaga Jazzist var store i si tid. Det spørts om Mathias Eick har vakse seg større. På Driv opna han hausten for Tromsø Jazzklubb. Utopia møter han etter konserten, me tar ein prat og ser fram til fortsettelsen.

Etter ei veker Nord-Norge turné er det blitt 31.august og Mathias Eick og hans kvartett har herja Driv. Eick har fått seg ein øl bak kulissane og gjer meg ein brusasse å sitte på. Me pratar litt om landsdelen og eg lurar på om han er sliten etter all turneringa. - Nei, eg får berre masse energi av konsertane, svarar Eick. Trompetisten kan fortelle om stort oppmøte, men også stor spredning blant publikum, frå dei veldig unge til dei særst gamle. Innan bandet er spredninga 23 år. At Eick ser opp til medmusikantane sine er det ingen tvil om. -Eg måtte berre manne meg opp til å ringe og innsjå at det verste som kunne komme ut av det var et nei: so fekk eg ja! Bandet har halde på i eitt års tid og ifølge Eick har dei rukke å hatt ei dramtisk kul utvikling. - Eg har gitt bandet frie tøyler: eg gir berre ut eit ark med overskrifter, so får dei skrive stilane, fortel Mathias.

Jaga tilbake?

Du kjenner kanskje Mathias Eick best frå Jaga Jazzist. Tida der har vore ei fantastisk skule og reise fortel medlemmet. - Jaga kjem antageligvis til å komme sterkt tilbake, røper Eick og går vidare: -Viss nokon betalar nok og det passar seg for alle, blir det konsert. No har det vore viktigast for alle å etablere seg sjølv og sine egne pro-

IMPONERAR: Thomas Eick leverer

sjekt. - Gjennom Jaga har eg fått skapt referansar og ein solid plattform, seier Eick. - Me gløymte å ha julebord i år, det bruker me alltid å ha, smiler jazzisten. Tourmanageren går forbi og nyttar høvet til å erte Eick ein smule. - Han har blitt med på lasset frå Jaga, forklarar Eick.

Priseventyr

Tidlegare i år vant Mathias Eick prisen for største internasjonale jazztalent. - Det var utrolig stort då heile familien, med kjæreste, foreldre og det som var kom over dammen og var med på prisutdelinga på Manhattan, minnst vinnaren. Masse positiv oppmerksomhet har komme i kjølvatnet. - Prisen har vore eit springbrett, seier Eick, som for alvor etablerar seg som soloartist. Likevel vil han fortsette å spele i mange band framover.

I god skule

Under tida på konservatoriet i Trondheim blei unge Eick tvunge til å stå

opp kl. 8.30 og hadde undervisning til tolv. Etterpå måtte han spele alt han kunne, før han gjekk ut og sosialiserte på kvellinga. -Det var både teori og jævla mykje praksis, fortel Eick. - Me prøvde ut alt mulig, frå frijazz til drum & base. No jobbar musikaren konstant med nye prosjekt og folk, og kan fortelle at han stadig ærer nye måtar å handtere instrument og musikk på. - Med Thomas Dybdahl bygde me ut sangane hans med improvisasjon medan det i Motif heller er ei felles improvisering, utdjuper Eick. - Felles trekket er at ein må være åpen og audmjuk: slik kan ein kommunisere bra med andre musistarar.

Litt av ein start

Om Mathias Eick kvartett er representative for kva me har i vente frå Tromsø Jazzklubb denne hausten, er det grunn til å glede seg. Frå første stund grip Eick og kompani dei framfotte og Driv viser seg som ein ypperleg arena. Solid trevirke set ei fin ramme

rundt den musikalske magien som strøymer frå scena over trange bord med levande lys. Eick lar dei andre musistarane brilljere og imponerer sjølv med strøken teknikk og sjelsettande innlevelse. - Eg vil ha meir, høyrer eg nokon i mengden seie på veg ut. Då er det greit at jazzklubben har eit dusin konsertar klare. Eick kan du mellom anna høyre igjen som støtte til Manu Katché, ein verdensledande trommis. Tord Gustavsen's Trio fengar breidt, med sin sjangerbrytande musikk. I november er det Barentsjazz og her kan du få med deg Thomasz Stancko, ein av verdas fremste jazzmusistarar. Manglar du tolmod, kan du trøste deg med at Etienne Mbappé er rett rundt hjørnet. Kamerunaren har tidlegare vore ein del av legenden Joe Zawinul's supergruppe Zawinul Syndicate og er ein unik basstraktør. Ei blanding av afrikanske røtter, heftige rytmer, jazz og eminent teknikk gjer Mbappé til noko å sjå fram til. Her blir det garantert trøkk.

Ivrige studentar

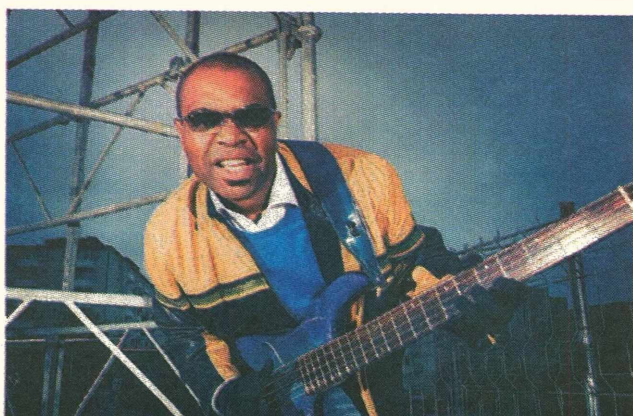
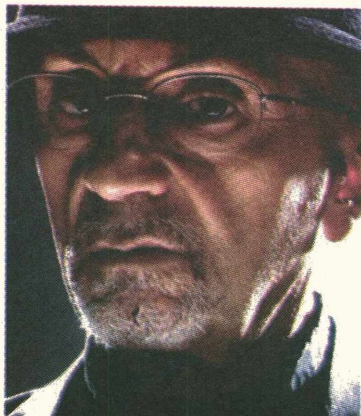
Gjennom press frå studentar som har komme seg inn i styret, har Tromsø Jazzklubb vedteke å slå av halve medlemskapsprisen for studentar. For ein hundrings får du då store avslag på alle konsertane deira eit år i slengen. Dette er eit prøveprosjekt for å forsøke på å nå ut til studentane og rabatten vil bli tilbydd på dei første konsertane framover. Mathias Eick er ein av dei som ønsker seg fleire unge på konsert. - Ein må berre gje musikken ein sjanse, manar 27 åringen, som får siste ord: - Du må utfordre deg sjølv: slik flytter ein grenser og utvider forståelsen og gleden av musikk.

AKTUELT

Etienne Mbappé & Su La Take:
Kulturhuset, verkstedet, torsdag
13. september kl. 21.00

Haustprogram, Tromsø Jazzklubb:
www.tromsojazz.no

Driv: www.driv.no

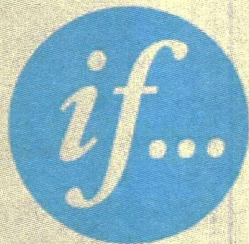

Risikoen for at
bagasjen din drar
på en annen
ferie enn deg
er 1,39 %

Forsikringspakken If Start:

For deg mellom 18 og 30 år.
Dekker innbo og løsøre, ulykker, utgifter til rettshjelp m.m.
Inkluderer også reiseforsikring fra Europeiske.
Kun 160 kr per mnd.

Send SMS med kodeord **START** til **02400**.
Du kan også ringe oss på 02400 eller gå inn på www.if.no

Rolig, vi hjelper deg.

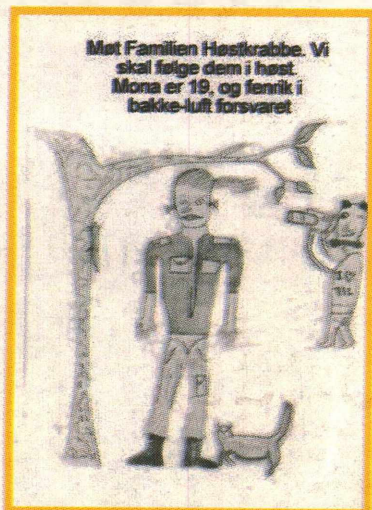
Pål Lauvrak

Pål Lauvrak, risikospesialist

www.if.no Tlf: 02400

KILDE: WWW.IF.NO

nr 6834560

FOTOKONKURRANSE

Glad i å ta bilde? Eller berre glad i utfordringer? Prøv å skildre studentlivet gjennom eit bilde.

Vinn bokgåve frå Akademisk Kvarter, send foto til inge@utropia.no.

PALINDROM

Palindromer er ord og setningar som staves likt begge veier. Verdens lengste palindrom som er et enkelt ord er finsk:

salppuakivikauppias
Det betyr "luthandler".

Det lengste engelske er tattarrattat og betyr rattatata. På engelsk finnes også et ekstra fiffig et:

A MAN A PLAN A CANAL – PANAMA

På døpefonter i Hellas og Tyrkia star det gjerne:

NION ANOMHMATA MH MONAN OIN

Dette betyr "vask (mine) synder, ikke bare (mitt) ansikt".

Det mest kjente palindromet på norsk er ikke like stilig:

AGNES I SENGA

Alt er hentet fra Jon Almaas – Bare så du vet det (Kagge Forlag, 2004)

FORSKJELL PÅ LIKE DYR

Alligator og krokodille: alligatoren har en kortere og bredere snute og den fjerde tanna i underkjeven går inn i et hull i overkjeven så den ikke er synlig når munnen er lukket.

Kamel og dromedar: kamelen har to pukler, dromedaren har bare én.

Rådyr og dådyr: dådyr er egentlig feil betegnelse, det heter dåhjort, og ser da også ut som et liten hjort.

Esel og muldyr: muldyr er avkom av esel og hest. Ligner mest på hesten av utseende og eselet i lynne.

Afrikansk og indisk elefant: den afrikanske har enorme vifteformede ører, mens den indiske elefantens ører er noe mindre.

BOHEMENS NI BUD

Forfattet av Hans Jæger (1854 – 1910)

1. Du skal skrive ditt eget liv.
2. Du skal overskjære dine familierøtter.
3. Man kann seine Elteren nie schlecht genug behandeln (Man kan aldri behandle sine foreldre dårlig nok).
4. Du skal aldri slå din neste for mindre enn fem kroner.
5. Du skal hate og forakte alle bønder: såsom Bjørnstjerne Bjørnson, Kristofer Kristofersen og Kolbenstvedt.
6. Du skal aldri bære celluloidmansjetter.
7. Unngå aldri å gjøre skandale i Christiana Theater.
8. Du skal aldri angre.
9. Du skal ta livet av deg.

AB VIA

Hørt på desken:

- Koffør ligg ikkje bilde av hviterusserne på arkivet?
- Eg har ikkje komme så langt, data-maskina er gått inn på Facebook!

Hørt på desken II:

- Internett er en flopp!

Hørt på desken III:

- Eg skal få meg ei utdanning, feit jobb og begynne å stemme FrP.

Hørt på desken IV:

- Ingen av dere er mine venner.

Hørt på desken V:

- Herregud! Kor e gravitasjonskrafta blitt av?

Hørt på desken VI:

- Før ti er det bokstaver, etter ti er det tall.

Utropia om 10 år:

I går gikk den siste kvinnelige professor på Lokomotiv-Universitetet i Nord-Norge av. – Endelig har vi sikret oss de flinkeste professorene, sier studenstyreleder Røy Skrikhalsen fornøyd.

Utropia om 25 år:

- Vi stopper ikke nå, sier rektor ved Barents-Universitetet på Nordkalotten, Kalle Hardnakke, etter en massiv utbygging av det nye arktiske fakultet

har fått Tromsøya til å synke. – Målet er å innleme Tromsdalstinden i Campus om få år, som ledd i vårt nye studietilbud: Arktisk utsikt.

SUPPORT THE STUDENTS AND ACADEMICS OF ZIMBABWE

KRONIKK

TEKST: KAMILLA STØLEN
FOTO: SAIH

SAIH (Norwegian Students' and Academics' International Assistance Fund) and its member organizations NSU (Norwegian Union of Students), StL (Norwegian Association of Students), The Union of Education Norway and Unio, the Confederation of Unions for Professionals, Norway, have recently written a statement in support of the students and academics in Zimbabwe and their struggles for a fair and democratic university system – free from intimidation and violence, free from illegal evictions and expulsions, free from undue interference by the Vice Chancellor and the Government, and free from unwarranted hikes in tuition fees.

We observe with worry the situation students and academics in Zimbabwe face as the Government's disregard for human rights and academic freedoms becomes more and more obvious. A grave example of this is the evictions of students from their residence halls at the University of Zimbabwe (UZ) that took place on the 9th of July 2007.

The mass evictions were carried out by armed riot police following a 30 minute notice by the University of Zimbabwe Vice Chancellor Professor Levy Nyagura. In the process hundreds of students were beaten and injured by the riot police. Professor Nyagura said in a note that the reason behind the evictions was that students had destroyed University property during their demonstrations on the 3rd and 7th of July 2007, and were thus seen as a threat to their surroundings. However, the evictions were carried out regardless of who had been the perpetrators in these alleged destructions, and witnesses among students claim that actions by those who had tried to stop the demonstrations had been more harmful to the property than those of the students.

The student demonstrations in question were reactions to the ZW\$ 1 000 000 top up fees forced on the students by the University. The government's exchange rate control taken into consideration, this sum amounts to the stunning cost of 4000 USD, or 24 000 NOK. The fee was imposed to cover the costs of an extension of the semester. However, the students did not cause this extension, which can actually be

traced to a lecturers' strike initiated by the Association of University Teachers (AUT) at the beginning of the semester. During the strike the Vice Chancellor withheld the salaries of those who were on strike and suspended the President of AUT. The lecturers resumed their teaching after six weeks, and the Vice Chancellor then promised to extend the semester to make up for lost time.

It is important to point out that although the students at UZ rightfully protested the pinning of the fees on the students, they strongly supported their lecturers' strike. Students and academics in Zimbabwe are all victims of increasingly deteriorating standards of higher education in their country. ZINASU state in a report issued after the evictions that a "review of pertinent data shows that Zimbabwe is facing a sharp decline in public expenditure on higher education, deteriorating teaching conditions, decaying educational facilities and infrastructure, perpetual student unrest, erosion of University autonomy, shortage of experienced and well trained professors, lack of academic freedoms and an increasing rate of unemployment among university graduates."

Student organizations ZINASU (Zimbabwe National Students Union) and SST (Student Solidarity Trust) have since the evictions worked round the clock to assist the students, provide legal aid, inform about the situation and lobby for a change in the Vice Chancellor and Government's treatment of the students. At the time of writing a new semester is about to start in Zimbabwe, but there are still many students who have not yet been allowed back into their residence halls, despite an explicit High Court Order demanding of the University of Zimbabwe that the students be reinstated in their former living quarters.

Students at UZ are easily mobilized, and it is highly probable that the Government have closed the residence halls in an attempt to limit the students' possibilities of organizing mass protests. Frequent student demonstrations can rapidly spread to other groups in the Zimbabwean society, who are becoming more and more dissatisfied with the way in which their country is run.

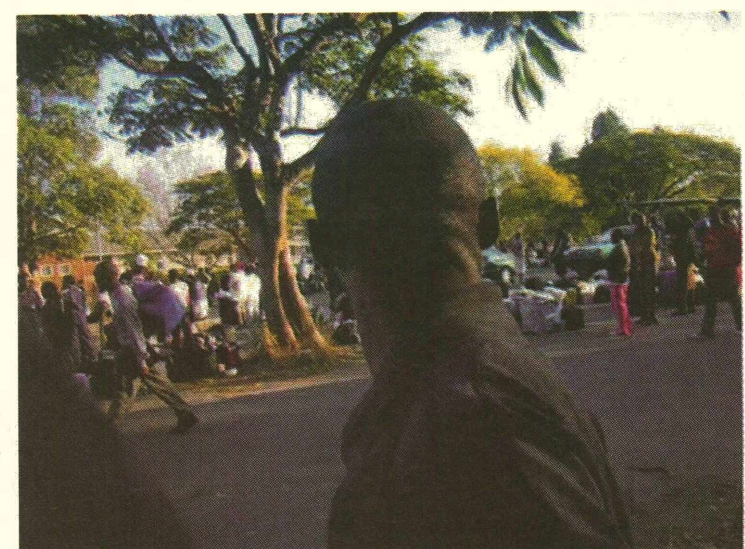
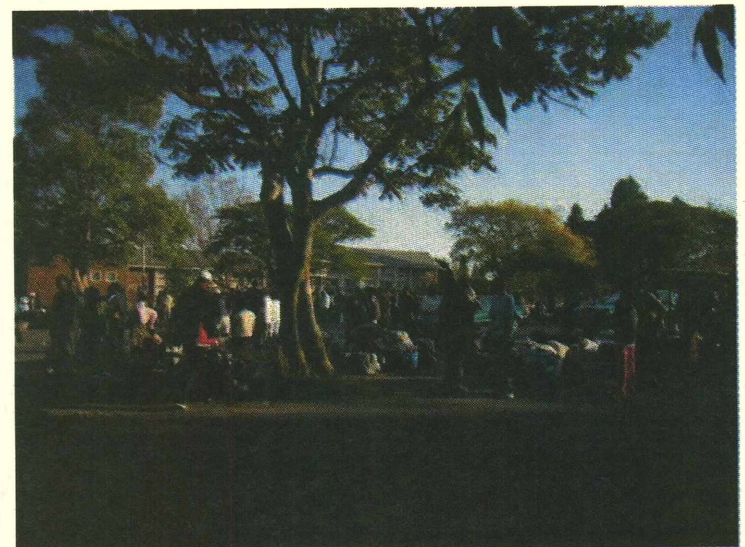
SAIH and its member organizations call on Zimbabwean officials to respect students' and academics' human rights and academic

freedoms, to end the abuse and intimidation of students and student leaders, and to allow all students to return to their education and accommodation immediately and without exception.

We also ask the Norwegian Government and media not to ignore the increasingly desperate situation for students and academics in Zimbabwe, and to put pressure on the Zimbabwean government when it comes to upholding basic human rights and

freedoms for all Zimbabweans.

SAIH and its member organizations support Zimbabwean academics' right to strike in protest against the deteriorating standards of their workplace, and highly commend the work done by student organizations like ZINASU and SST in the struggle for human rights, participation and democracy in the Republic of Zimbabwe.

EVICIONS: Show here are the mass evictions that were carried out by armed riot police against students and academics at the University of Zimbabwe this summer.

STUDENTAVIS ELLER SE & HØR?

Studentene er tilbake, vi begynner på et nytt studieår og de fleste studentlag og foreninger starter med blanke ark. Men en ting er ved det gode gamle - studentavisen vår skriver mer om Døgnvill og Dag Solstad enn om studentene.

For høgskolestudentenes del, har man mer utbytte av å lese Nordlys eller se på TV Tromsø, enn å lese vår egen studentavis. For vi venter fortsatt på at den såkalte studentavisen skal ta en eneste pressemelding fra Studenttinget i Tromsø. Flere ganger har Utopia fått anmodninger om å rette søkelyset mer mot høgskolestudentene, uten å egentlig få til noe som helst. Og flere ganger har Studenttinget truet med å trekke støtten. Jeg tror ikke Utopia skal føle seg trygge på å få en eneste krone fra høgskolestudentene neste år.

Ok, kanskje vi en gang i tiden kunne gå god for unnskyldningen om at det er for få høgskolestudenter i redaksjonen, og at man som universitetsstudent ikke vet noe særlig om det som skjer på høgskolen. Men den begynner ærlig talt å bli for gammel. Man kan telle på én hand alle artiklene som omhandler høgskolen eller høgskolestudentene de to siste årene, og det samsvarer ikke i det hele tatt med antall henvendelser fra høgskolestudentenes side. De blir ikke en gang besvart. Så hvorfor skal vi fortsette å finansiere enn avis som mer interessert i å bruke våre penger på å skrive om palestina-politikk, enn å skrive om studentsaker? Jeg vet ærlig talt ikke om så mange høgskolestudenter egentlig vet hva Utopia er. Og jeg vet ærlig talt ikke om de trenger det. Jeg kommer i hvert fall ikke til å oppfordre studentene til å lese avisen.

Ikke bare virker det som en avis for den innerste sirkel av universitetsstudenter, men til tider som om redaksjonen kun er ute etter å lage seg skandalesaker eller skrive om alt mulig annet enn det som skjer på Høgskolen. Eller i Tromsø for den saks skyld. Og gud forby om det handler at studenter! Og når de for en gangs skyld skal skrive om studenthuset, klarer de ikke det en gang. Av og til lurar jeg på hva intensjonen med avisen egentlig er.

Jeg savner i grunn noe med Tromsø - og det er at studentene klarer å dra i samme retning. Det er ikke nødvendigvis snakk om at man skal være enige om alt, men at man kan klare å møtes, klare å jobbe sammen og ikke minst klare å samle seg om studentenes beste.

Hvorfor er for eksempel ikke Utopia på aksjon rundt statsbudsjett? Hvorfor dekker

de ikke konserter av konservatoriets studenter, men mer enn gjerne setter seg ned og anmelder den siste plata til Christina Aguilera? Hvorfor lager Radio Tromsø, avisa Nordlys og TV Tromsø sak på det økende studentengasjementet på Høgskolen, mens Utopia sitter og ser på? Hvorfor bryr ikke Utopia seg når fylkeskommunen setter aldersgrense på bussrabattene?

Så mitt enkle spørsmål er - trenger vi egentlig Utopia? Hvorfor skal vi fortsette å irritere oss over at ingenting blir skrevet om Høgskolen? Eller om Driv? Jeg tror vi klarer oss bedre uten. I hvert fall når vi med mye større sannsynlighet får oppslag i lokalavisene enn i studentavisen.

Andreas Øvringmo
Student ved Høgskolen i Tromsø

JIMMIS

Studentplass nr. 1 i Tromsø

Priser: 95,-

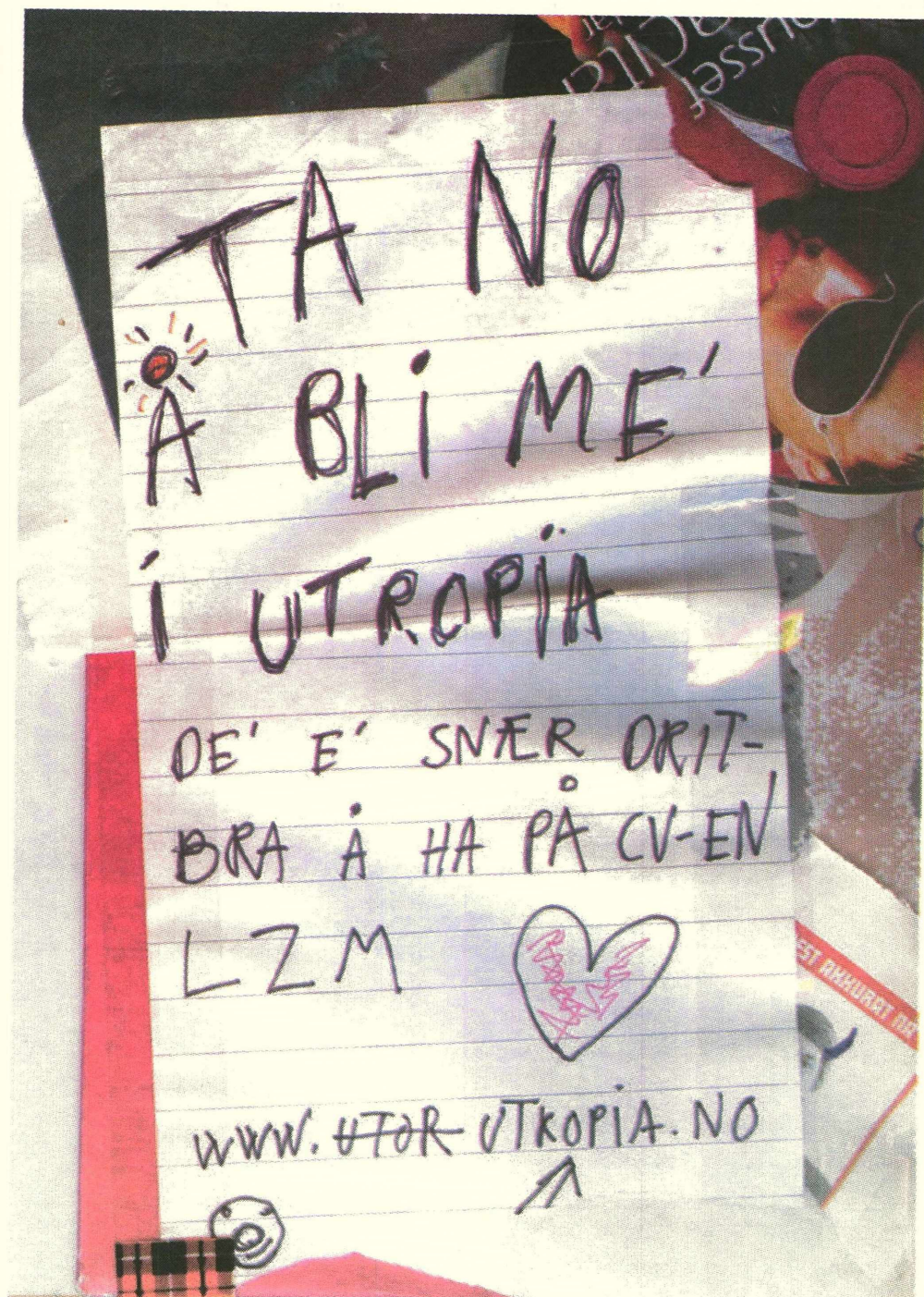
Smutter & Bagels: 55,-

Vi har ferskpresset juice, smoothies, øl og vin samt et stort utvalg av kjellige kaffesorter, latte, mocca, varm sjokolade mm.

20% Jimmis gir 20% avslag ved fremvisning av studentkort

Medlem av Jimmis-gruppen på Facebook og få ekstra tilbud og superbra tilbud. Bynes fineste uteservering!

www.jimmis.no

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

ONSDAG 12. SEPTEMBER

Filmklubben: Murderball

Eller rullestolrugby, som ein óg kan kalle det.

Verdensteateret, 19:00.

MedHum – Revy

Medisinstudentar sler til med revy som ein del av humanitærasjonen deira. Høg rabuleringsfaktor, uttrykk for ablegøyar.

Driv, 19:00.

Redaksjonsmøte og slippfest Utopia

Ny avis, ny fest.

Driv (3. eller 4. etg.), 20:00.

TORSDAG 13. SEPTEMBER

Superfamily

Etter hyppig radiospeling, kan du ikkje ha unngått å fått med deg denne banden. Rock som grensar til pop blir nok poppis, óg på Håkonscene. Hald i hatten!

Driv, 21:00.

Etienne Mbappé & Su La Take

Kanskje verdens beste bassist. Sjå side 31.

Verkstedet, Kulturhuset, 21:00.

MedHum – Revy

Driv, 19:00.

Internasjonalt seminar

Tema: Hva skjer i Afghanistan? Innledning ved Zahir Athari, leder for Den afghanske flyktningkomiteen.

Lillescenen, Kulturhuset, 20:00.

Bluntmaster KRS-Jørn & Spliffy Jeff

Boom-bap hiphop fra 90-tallet. Fet som faen.

Postboks 17, 22:00.

FREDAG 14. SEPTEMBER

MedHum – Revy

Driv, 19:00.

Musikkquiz

Sesongpremiere på spørjekonkurranse der musikk står i sentrum. Plugg ut ipoden og ver sosial.

Driv, 20:00.

Tidsmaskin

Du er plutselig tilbake på femtitalet og musikken likeså. Hjelp? Nei, jippi! Du skal på ei musikalsk reise som vil ta deg tilbake til framtida. Ta med rockefoten.

Driv, 22:00.

LØRDAG 15. SEPTEMBER

Filmklubb: Taket

Italiensk klassiker for den fifne laurdagskinogangar.

Verdensteateret, 15:00.

Muskedunder vs. 9100 DNGRZNE

Hiphop DJ-battle – hold fast, dette blir one for the books!

Barometeret, 22:00.

DJ Dave's Eclectic Evening

«Æ spille popmusikk!»

Verdensteateret, 22:00.

Heile Driv med Broot Boogaloo & Booze Bazooka

Fire etasjer fest og den o store åpninga av nye Vørterscene. Broot Boogaloo spelte på Buktafestivalen og gjorde seg absolutt ikkje vekk. Vil fylle Vørtercene bra.

Driv, 23:00.

MANDAG 17. SEPTEMBER

Redaksjonsmøte Utopia

Gratis kaffe og vaffer, mot at du deltar

på møtet vårt. Grei deal, eller?

Kontoret vårt ved Café Bodeaga, 16:15.

Bokbad

Eldre herrer bader i bøker og den gode samtale, akkompagnert av jazz på pianoet.

Kulturhuset – Storsalen, 19:00.

ONSDAG 19. SEPTEMBER

Filmklubb: The Annabel Chong Story

Vesle Annabel setter verdsrekord i å ha sex med flest menn på kortast tid.

Verdensteateret, 19:00.

Rock furore med Håkon Gebhardt

Håkon Gebhardt, kjent frå Motorpsycho, har fått med seg ein rekke andre norske rockestjerner. Dei rockar fram eit bestillingsverk til ære for Norsk Rocks Forbunds 25års jubileum.

Driv, 21:00.

White (Brain) Wash

Musikkteatershow om reklame.

Kulta, Tromsdalen, 19:00.

TORSDAG 20. SEPTEMBER

Bare Egil Band + El Cuero

God humor, god musikk. Må berre bli artig.

Driv, 21:00.

Club RobZilla

Groove, soul, r'n'b og funky greier.

Postboks 17, 22:00.

Kinesisk kulturfestival

Kulturoppleving av typen som opnar for nye horisontar.

Kulturhuset – Storsalen, 19:00.

FREDAG 21. SEPTEMBER

Pokerturning

Du slepp å spele deg frå hus og heim.

Ingen pengar, berre speling.

Driv, 18:00.

Insomnia kick-off med Aggie Frost

Festivalen sparkast igong av Tromsø eigen Aggie. Elektronika i massevis.

Driv, 21:00.

Tu'ba

Jazz for alle penga.

Circa, 21:00.

Raggabalder Riddim Rebels

Raggabalder (Jørg-1 og Jan Steigen fra Tungtvann) slipper mixtapen Folke- musikk og kjører dancehall og reggae inna da Bodø-stylee. Kom og rist på det som du arva fra mordi!

Kaos, 22:00.

LØRDAG 22. SEPTEMBER

Filmklubb: Om Tilla

Film med Wenche Foss om barnepsykologi

Verdensteateret, 15:00.

Muskedunder 5 år

Tromsøs og Norges eldste og fortsatt eksisterende hiphop-konsept fyller fem år. Kake, t-skjorter, fest og ikke minst hiphop til folket. Veldig, veldig jiggy.

Kaos, 22:00.

SØNDAG 23. SEPTEMBER

Moddi og Ilhabia

Unge og nære musikantar for deg som vil oppdage noko nytt og lovande.

Circa, 21:00.

Jackie Leven

Folkekjær skotte lagar leven og spektakel.

Kaos, 22:00.